

Молодіжний Вісник

ГРОМАДСЬКА ГАЗЕТА №103 (128) ЧЕРВЕНЬ 2021 РОКУ
ДЕРЖАВНОГО ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ
«ВІННИЦЬКЕ МІЖРЕГІОНАЛЬНЕ ВИЩЕ ПРОФЕСІЙНЕ УЧИЛИЩЕ»

<http://vmvpu.vn.ua> <https://instagram/vmvpu>
<https://www.facebook.com/dptnzvmvpu> <https://www.facebook.com/groups/vmvpusport>

ЗОЛОТА МЕДАЛЬ НА МІЖНАРОДНІЙ ВИСТАВЦІ «СУЧАСНІ ЗАКЛАДИ ОСВІТИ-2021»

26–28 травня 2021 року в Київському Палаці дітей та юнацтва відбулась XII Міжнародна виставка «Сучасні заклади освіти» та Міжнародна виставка освіти за кордоном «World Edu».

Організаторами головної події освітньої галузі України стали компанія «Виставковий Світ» за підтримки та участі Міністерства освіти і науки України, Національної академії педагогічних наук України, Державної наукової установи «Інститут модернізації змісту освіти». Майже 600 закладів вищої,

фахової передвищої та післядипломної освіти, наукових установ та інших закладів сфери освіти, науки та видавництва взяли участь у традиційному виставковому форумі.

ДПТНЗ «Вінницьке МВПУ» вкотре представило на форумі авторський досвід реалізації якісного освітнього процесу та презентувало роботу на тему «Освітня модель реалізації дистанційного (змішаного) навчання» у номінації «Використання цифрових інструментів для забезпечення ефективного дистанційного та змішаного навчання в кризових умовах».

За результатами участі у виставці ДПТНЗ «Вінницьке міжрегіональне вище професійне училище» нагороджено золотою медаллю та дипломом за активну участь і професійну презентацію наукових досягнень.

Вітаємо колег із престижною відзнакою! Нехай отримана нагорода надихає на подальші творчі звернення, плідну працю та вагомі досягнення і здобутки на освітянській ниві!

Коношевич Т.В., викладач спеціальних технологій

ПЕРЕМОГА ВСЕУКРАЇНСЬКОГО РІВНЯ

Славна на видатні постаті українська земля, щедра на художні таланти. Вона подарувала світові талановитого майстра слова – Тараса Шевченка. Вже 11 років поспіль в Україні проводять Міжнародний мовно-літературний конкурс учнівської та студентської молоді імені Тараса Шевченка, як данина немирущому слову генія, якому судилося упродовж віків слугувати дороговказом та орієнтиром у житті, доказом самоідентичності та немирущості українського слова, традиції і українства загалом.

Визначна роль особистості Тараса Шевченка об'єднує всіх українців – і це надзвичайно важливо, а тому Міжнародний мовно-літературний конкурс Тараса Шевченка сприяє популяризації творчої спадщини Великого Кобзаря, виявленню творчо обдарованої молоді, розвитку її потенціалу, підвищенню мовної освіти в Україні. Це також і чудова можливість для здобувачів освіти доторкнутися до свого минулого, культурних надбань, досвіду, набутого попередніми поколіннями, і ще раз звернутися до художнього світу Та-

раса Шевченка, через осмислення якого варто формувати життєву позицію й аналізувати ті виклики, які ставить перед нами сучасний світ.

На часі проведення Конкурсу надзвичайно важливе, бо він сприяє формуванню нового етичного мислення й поширенню українських цінностей. Щорічно участь у конкурсі беруть здобувачі освіти й нашого навчального закладу. Нагадаймо, відповідно до протоколу обласного журі конкурсу, серед 24 учасників ПТНЗ, представниця від Вінницького МВПУ – Швець Катерина – посіла почесне II місце.

А далі – кропітка робота із підготовки до всеукраїнського етапу, щоб гідно проявити себе й серед закладів усієї України. Для здобуття перемоги учасниці Конкурсу необхідно було не тільки вміти грамотно та аргументовано висловлювати свої думки, добре знати орфографію і пунктуацію української мови, займатись дослідницько-пошуковою діяльністю творчого доробку Шевченка, але й мати неординарний підхід до аналізу суспільних процесів, глибокі та міцні знання з історії України, уміння порівнювати, аналізувати, встановлювати причинно-наслідкові зв'язки.

У фінальному етапі Конкурсу взяли участь кращі знавці української мови, серед яких були учні 5-11 класів закладів загальної середньої освіти, учні закладів професійної (професійно-технічної) освіти, студенти закладів вищої освіти усіх форм власності відповідно до гуманітарного та технічного профілів навчання у кількості 339 осіб із 13 областей України та м. Київ.

Приємно відмітити, що учасники Конкурсу отримали вітальні листи від Міністра освіти і науки України Сергія Шкарлета та Уповноваженого із захисту державної мови Тараса Кременя, у яких висловлені щирі вітання із нагоди проведення творчих змагань.

Продовження на стор.2

ПЕРЕМОГА У XXIV МІЖНАРОДНОМУ КОНКУРСІ ШКІЛЬНИХ МЕДІА

21 травня 2021 року відбулось онлайн-нагородження переможців XXIV Міжнародного конкурсу шкільних медіа. Цьогоріч участь у конкурсі взяли близько 2000 конкурсних робіт з усіх областей України, а також Польщі, Болгарії, Греції, Іспанії, Чехії, Грузії, Молдови, Росії, Білорусії, Пакистану, Сенегалу та Єгипту.

Роботи редакційної колеги телепресцентру «Молодіжний вісник» були представлені у таких номінаціях: «Краща газета ПТНЗ», «Краще репортажне фото», «Кращий матеріал про воїнів-героїв» (за підтримки Держтелерадіо України) та «Кращий матеріал на тему євроінтеграції України» (за підтримки Представництва ЄС в Україні).

За результатами роботи журі телепресцентру «Молодіжний вісник» Державного професійно-технічного навчального закладу «Вінницьке міжрегіональне вище професійне училище» переміг у номінації «Краще медіа професійно-технічного навчального закладу».

Приємно зазначити той факт, що цього року телепресцентр «Молодіжний

вісник» ДПТНЗ «ВМВПУ» за результатами оцінювання журі у трійці кращих і номінований як «Краще медіа XXIV Міжнародного конкурсу шкільних медіа».

Як відмічає журі Конкурсу, з кожним роком серед учасників все більше мультимедійних редакцій та телевізійних репортажів, у той же час друковані шкільні медіа продовжують тримати лідерство серед усіх видів шкільних медіа (близько 70% усіх конкурсних робіт).

У своїх роботах юні кореспонденти багато уваги приділяють не тільки заходам, які відбуваються безпосередньо в їхніх навчальних закладах, але й піднімають у матеріалах теми війни з Росією, розповідають про Героїв АТО/ООС, серед яких багато історій про батьків та рідних, про випускників освітніх закладів, в яких навчаються самі юнкори. Не стоять осторонь юні кореспонденти і від такої актуальної теми, як проблема булінгу. Багато матеріалів присвячено подорожам, які вони здійснюють в межах співпраці освітніх закладів України та інших держав.

Продовження на стор.2

ВСЕУКРАЇНСЬКИЙ КОНКУРС «ПАНОРАМА ТВОРЧИХ УРОКІВ 2021: ДИСТАНЦІЙНИЙ ВИКЛИК»

Оприлюднено результати Всеукраїнського конкурсу «Панорама творчих уроків 2021: дистанційний виклик», який традиційно організовує видавництво «Шкільний світ».

Конкурс проходив у семи номінаціях, цього року на розгляд журі подано 215 робіт.

Приємно серед призвиць переможців конкурсу знайти своє. Цьогоріч у номінації «Філологічна» я посіла дру-

ге місце за методичну розробку дистанційного уроку з української літератури.

В епоху мобільних додатків викладати та вивчати українську мову та літературу стає значно цікавіше та зручніше. Обираючи форму роботи: прослуховування, тестування, слухання, читання текстів легко підібрати потрібний застосунок. Саме тому дистанційна форма навчання відкрила для мене, як і для кожного із учасників освітнього процесу, нові

можливості. Своїми напрацюваннями ділюсь із колегами, продовжую пошукати свіжих та оригінальних ідей, втілюю власні. І завжди пам'ятаю, що той, хто шукає, обов'язково знайде, хто прагне – досягне.

Викладач української мови та літератури Нагірна Тетяна Василівна

<https://mykhailokotsyubynsky.netlify.app/inform/arhiv.html> – посилання на сайт

«ЖИВІ СТОРІНКИ МОЄЇ КНИГИ»

«Люди перестають мислити, коли перестають читати»

Д.Дідро

Зустрічаючи першокурсників на першому уроці зарубіжної літератури як викладач завжди запитую: «Яку книжку ви прочитали останнім часом?» або «Чи є у вас улюблена книжка?» На жаль, відповідей лунає дуже мало. Дехто пригадує «Пригоди Гаррі Потера», дехто «Володаря кілець», з класики найчастіше пригадують «Пригоди Шерлока Холмса і доктора Ватсона».

Книжки нині читати не «модно», їх замінюють різними гаджетами, планшетами, телефонами, які так круто виглядають в очах однолітків, в яких можна почерпнути будь-яку інформацію. Втішає те, що дехто з учнів все ж-таки любить взяти до рук саме книжку, відчуті її особливий, ні з чим незрівнянний аромат, відчуті її на дотик, перечитати улюблені сторінки. І чим більше книжок прочитано, тим більше виникає роздумів, асоціацій, тим більше розширюється світогляд, збагачується словниковий запас. «Книжки - наставники, що навчають нас без різок і палиці, без слів і гніву, без грошей і без форми; коли не підійдеш до них, вони не сплять..., не бурчать, якщо ти помилився, і не сміються, якщо ти щось не знаєш... Любов до книг - любов до мудрості», - писав видатний французький класик Р. де Бюрі. Хочеться, щоб якомога більше молоді усвідомили глибокий зміст цих слів.

А в епоху цифрових технологій, в якій ми живемо, сучасні здобувачі освіти можуть прекрасно поєднувати читання класики з використанням мультимедійних ресурсів.

Одним з таких чудових поєднань є буктрейлер. Буктрейлер – це короткий відеоролик за мотивами певного твору. Мета його створення – розповісти про книгу, зацікавити, заінтригувати читача.

На уроках зарубіжної літератури вивчається багато творів, які не можуть полишити когось байдужим. І коли я звернулася до учнів з пропозицією створити буктрейлер до улюбленого твору (бо не хотілося, щоб хтось робив це з примусу), знайшлися ті, в очах яких запалав вогник і прагнення зробити це за власним бажанням, за своїми відчуттями і враженнями від прочитаного, від почутого на уроці.

Отже, з метою популяризації читання класичних і сучасних творів художньої літератури в поєднанні з використанням сучасних освітніх

технологій серед здобувачів професійно-технічної освіти Вінниці і Вінницької області протягом березня-квітня 2021 року проводився конкурс на кращий буктрейлер «Живі сторінки моєї книги». Конкурс був спрямований на виявлення творчого потенціалу здобувачів освіти під час вивчення предмета «Зарубіжна література».

На конкурс було подано 47 відеоробіт із 26 ЗП(ПТ)О. Від нашого навчального закладу на конкурс було подано роботи трьох наших учнів: учня групи №6 Курбатова Станіслава, учениці групи №18 Мартинюк Діани, учня групи №13 Венералова Дмитра.

Кожна з поданих ними робіт мала оригінальний і творчий характер.

Легкість сприйняття твору в поєднанні з глибоким філософським осмисленням і важливістю його для кожного з нас характерна для роботи Курбатова Станіслава до твору Е. Хемінгуей «Старий і море».

Тонкий ліризм, задушевність у поєднанні з усвідомленням справжніх цінностей життя лягли в основу роботи Мартинюк Діани до твору П. Коельйо «Алхімік».

Складна техніка виконання, унікальні спецефекти в поєднанні з відчуттям відчуженості й самотності людини в світі характерна для роботи Венералова Дмитра до твору Ф.Кафки «Перевтілення».

За рішенням оргкомітету та журі став переможцем і отримав найвищу нагороду, а саме Гран-прі конкурсу, учень групи №6 Курбатова Станіслав за буктрейлер «Людина створена не для поразки» до повісті Е. Хемінгуей «Старий і море» (викладач Помаз Н.В.).

Почесне третє місце посіли буктрейлер учениці групи №18 Мартинюк Діани до твору П. Коельйо «Алхімік» (завідуюча бібліотекою Січкоріз Н.П.) та учня групи №13 Венералова Дмитра до твору Ф.Кафки «Перевтілення».

Вітаємо наших переможців і бажаємо їм подальших творчих здобутків.

Просування книг за допомогою талановитих і зроблених з любов'ю буктрейлерів – це чудовий метод вираження вдячності автору і визнання його твору. Він доступний майже кожному читачеві, у якого є комп'ютер, відеокамера і трішки вільного часу. Тож хочу побажати всім учасникам освітнього процесу нашого училища долучитися до створення прекрасного, доброго, вічного.

Помаз Н.В., викладач зарубіжної літератури

ПЕРЕМОГА У XXIV МІЖНАРОДНОМУ КОНКУРСІ ШКІЛЬНИХ МІДІА

Продовження. Початок стор. 1

Олег Наливайко, голова Держкомтелерадіо України, голова журі: «Шкільні медіа – це можливість побачити освітянську галузь, життя молоді, її бачення подій в Україні та українців. Для мене, як керівника центрального органу виконавчої влади, це є дуже важливим, адже це погляд молоді на сучасне та майбутнє України і цей погляд є важливим для прийняття рішень державними службовцями.

Для інформаційної галузі шкільні медіа є важливим з точки зору виховання майбутнього покоління журналістів та розвитку українського телебачення, радіо, друкованих та онлайн-медіа».

Однією з цілей Міжнародного конкурсу шкільних медіа завжди була мета зробити освітянську галузь більш відкритою і зробити це саме завдяки шкільним медіа, забезпечити молоді можливість викладати на шпальтах своїх видань те, чим вони насправді живуть у закладах освіти. Тож, тема свободи слова в шкільних медіа завжди була важливою для організаторів Конкурсу.

Сергій Томіленко, голова Національної спілки журналістів України: «Протягом багатьох років Національна спілка журналістів України відстоює право шкільних медіа та юних кореспондентів на свободу слова та відсутність цензури. Адже саме нетерпимість юних журналістів до цензури буде запорукою того, що майбутні українські медіа, в яких вони будуть працювати, будуть незалежними, і, відповідно, будуть виконувати свою функцію четвертої влади в суспільстві.

Розвиток шкільних медіа України йде в ногу з розвитком світової медійної галузі. На зміну стіннівкам в 2005 році прийшли повноцінні друковані газети, додали-

ся онлайн-видання, протягом понад 10 років спостерігається значне збільшення телевізійних репортажів, зростає і кількість мультимедійних редакцій, власне, як і росте кількість конвергентних медіа у світі».

Гліб Головаченко, секретар НСЖУ, президент Міжнародного конкурсу шкільних медіа: «Медійна галузь всього світу сьогодні має значну кількість викликів та зазнає значних змін. Це і питання незалежності та свободи слова, це питання цифровізації, це питання дотримання професійних стандартів журналістами. І всі ці виклики ми бачимо також і в шкільних медіа. Юні журналісти вчать-ся долати виклики так само, як це роблять їхні дорослі колеги. Тож, маємо надію, що згодом так само натхненно та наполегливо частина з них буде розвивати «дорослі» українські медіа. А зараз ми раді вітати наших 28 переможців. Не зважаючи на карантинні заходи в Україні, організаторам та журі Конкурсу вдалося вчасно опрацювати понад 2 тисячі конкурсних робіт та визначити переможців, які згодом будуть нагороджені призами.

За роки проведення конкурсу в архівах накопичено понад 36 тисяч робіт. Серед них: стінні, друковані, електронні видання, телевізійні сюжети, радіопередачі, тисячі фотознімків з України, Болгарії, Польщі, Грузії, Молдови, Греції, Іспанії, Чехії, Росії, Білорусії, Пакистану, Єгипту, Сенегалу.

Понад 100 тисяч учнів, які навчаються в школах і гімназіях, колегіумах і ліцеях, вечірніх школах і школах-інтернатах, у позашкільних та професійно-технічних навчальних закладах України та інших держав, стали членами редколегій власних видань, теле-, фото- і радіоматеріалів.

Ластівка І.В., викладач

ПЕРЕМОГА ВСЕУКРАЇНСЬКОГО РІВНЯ

Продовження. Початок стор. 1

Зокрема зазначено, що Шевченків світ поза часом, тому кожне нове покоління вбачає в ньому цінності своєї доби і переконується, як важливо жити Шевченківськими заповідями. Хоч цього річного фінальний етап проходив в умовах карантинних обмежень, творчість Шевченка допомагає перебороти труднощі, бо вона є духовним фундаментом для кожного з нас. Також участь у мовному змаганні – величезний внесок у розвиток та популяризацію української мови, краща можливість посилити голос Шевченкового слова, утвердити роль рідної мови, яка для нашого народу завжди була одним із найцінніших скарбів.

Надалі учасники отримали завдання, над яким працювали відповідно до вимог Конкурсу, розкриваючи питання літературної спадщини Великого Кобзаря, проєкцію його творів на сьогоднішній день. Здобувачі освіти роздумували, чи може поезія Т. Шевченка згуртувати людей під час пандемії коронавірусу.

Конкурсанти розпочали виконання завдань у вебінарній кімнаті, де перебували протягом усього часу, відведеного на виконання. Вебкамера фіксувала всі дії учасників фінального етапу Конкурсу.

Після завершення змагань творчі роботи учасників було надіслано до Державної наукової установи «Інститут модернізації змісту освіти».

За результатами фінального етапу XІ Міжнародного мовно-літературного конкурсу учнівської та студентської молоді імені Тараса Шевченка здобувачка освіти ДПТНЗ «Вінницьке МВПУ» за професією «Агент з постачання. Продавець продовольчих товарів» Швець Катерина стала переможцем Всеукраїнського етапу, отримавши диплом II ступеня.

Ми пишаємося нашими талановитими учнями, чия майстерність у царині рідного слова, літературний хист, креативне мислення прославляють наш освітній заклад!

Вітаємо нашу переможницю і бажаємо, щоб слово Великого Кобзаря стимулювало її до нових творчих здобутків!

Микола Вижга, викладач

ЄДИНИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УРОК З БЕЗПЕКИ ДОРОЖНЬОГО РУХУ

Усі ми живемо у світі, де треба дотримувати певних норм і правил, не є виключенням і правила поведінки на дорозі. Дотримання їх – це збережене здоров'я та життя людини. Щодня кожен із нас перебуває в ролі учасника дорожнього руху. Переходимо дорогу – ми пішоходи, рухаємося міським транспортом – пасажери, а якщо маємо власний транспорт, то час від часу стаємо водіями.

Для виконання цих ролей ми повинні не тільки знати, а й дотримуватись ПДР. Саме з метою вдосконалення знань та вмінь здобувачів освіти з ПДР 21 травня у ДПТНЗ «Вінницьке МВПУ» проведено Єдиний національний урок із безпеки дорожнього руху. Захід пройшов у рамках всесвітнього Глобального тижня безпеки дорожнього руху, що відбувався за ініціативи ООН з 17 до 23 травня 2021 року.

Цього року Національний урок із безпеки дорожнього руху був присвячений темі «Безпечна дорога додому». Основною метою тижня безпеки дорожнього руху було запровадження обмеження швидкості до 30 км/год, щоб це було нормою для міст, селищ та сіл у всьому світі.

«Безпека міських вулиць – це і про безпечну швидкість, і про безпечну інфраструктуру, і про альтернативні види транспорту, і про безпечну поведінку учасників дорожнього руху тощо», – зазначають організатори заходу викладач правил дорожнього руху Вижга Микола та викладачка

спецдисциплін Руслана Задорожна.

Прояви дорожньо-транспортних пригод та їхніх наслідків стосуються кожного учасника дорожнього руху, адже їхнє виникнення безпосередньо залежить від дотримання Правил дорожнього руху. Збільшення числа транспортних засобів та учасників дорожнього руху підвищує ймовірність аварійності, відповідно й зростає число осіб, які потенційно можуть постраждати в автопригодах.

Під час уроку здобувачі освіти дійшли висновку, що життя у кожній людини єдине і неповторне, і тому кожен повинен його берегти. Цієї мудрої і дуже важливої науки ми повинні вчитися постійно, щоб здобути знання стали стійкими переконаннями і нормою життя. Правил у нашому довіллі є чимало, їх треба знати і дотримуватися. А в числі найголовніших правил життя є правила безпечної поведінки на вулицях і дорогах.

Як би це не банально звучало, але уникнути проблем і водіям, і пішоходам дозволить тільки взаємоповага один до одного. Дорога не терпить зайвих амбіцій і недбалості, тому будьте уважні та взаємно ввічливі.

Отже, кожному учаснику варто пам'ятати, що особиста дисциплінованість, повага до інших учасників руху та неухильне дотримання правил дорожнього руху є запорукою збереження власного здоров'я та попередження ймовірних неприємних наслідків.

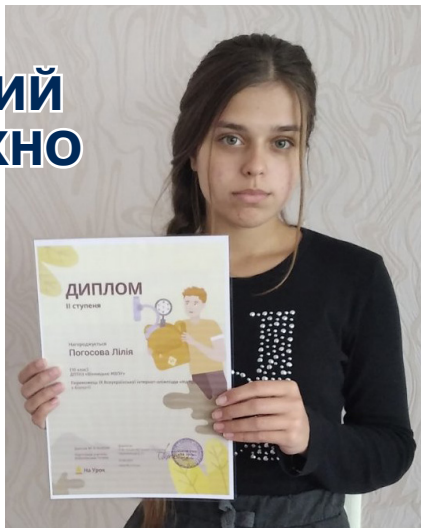
Микола Вижга, викладач

ВСЕУКРАЇНСЬКИЙ НАУКОВО-ТЕХНІЧНИЙ КОНКУРС «ЕКО-ТЕХНО УКРАЇНА 2021»

У рамках ІХ Фестивалю інноваційних проєктів «SikorskyChallenge 2020», спільно з Національним еколого-натуралістичним центром учнівської молоді МОН України, з 2-го по 5-те березня проходив фінальний етап Всеукраїнського конкурсу «Еко-Техно Україна 2021», запроваджений Міністерством освіти і науки України.

Організатором частини «Техно-Україна 2021» традиційно, з 2009 року, є Фізико-технічний інститут КПІ ім. Ігоря Сікорського. Найталановитіші учні з усіх кутків України змагались за перемогу, а також за можливість представити свій проєкт на світовому фіналі Конкурсу ISEF в США в травні 2021 року. На конкурс «Техно-Україна 2021» цього року було представлено 177 цікавих інноваційних розробок.

Роботи конкурсу «Техно-Україна 2021» оцінювало журі з 75 високопрофесійних спеціалістів, до складу якого увійшли: академік НАНУ, член кореспондент НАНУ, 12 докторів наук, професорів, 15 кандидатів наук, 17 викладачів, асистентів та аспірантів Університету, 20 студентів у складі юніорського журі. Конкурс проведено

завдяки активній участі в організації 27 волонтерів-студентів ФТІ.

Здобувачі освіти ДПТНЗ «Вінницьке міжрегіональне вище професійне училище» Мартинюк Діана (група №18) та Кулагін Микита (група №45) взяли участь у конкурсі.

За підсумками конкурсу Мартинюк Діана посіла ІV призове місце в категорії «Хімія, хімічна інженерія, біохімія». Тема проєкту – «Молекулярна кухня – поєднання науки і кулінарії». Наукові керівники проєкту Мазур Р. А., Пахолюк О. М.. Діана була нагороджена цінними призами та грошовою винагородою.

Кулагін Микита отримав диплом лауреата конкурсу в категорії «Екологічна інженерія». Тема проєкту – «Автономний генератор резервного живлення», наукові керівники проєкту Кобилянська Т.П., Колісник К.В.

Кобилянська Т.П., викладач

У 2021 році вдруге відбувся Всеукраїнський конкурс «Літературна візитка краю». За умовами конкурсу, до участі запрошувалась команда здобувачів освіти у складі 4-5 осіб під керівництвом учителя, головне завдання яких – створити вебресурс, присвячений місцевому письменнику або вихідцю із населеного пункту. Конкурс відкриває широкому загалу потужні літературні імена, дає можливість дізнатися про маловідомі постаті.

Тому здобувачі освіти ДПТНЗ «Вінницьке МВПУ» Мартинюк Дмитро, Сивак Артем, Нагірна Дар'я, Мартинюк Максим під керівництвом викладачів Миколи Вижги та Нагірної Тетяни мали можливість зосередитись на пошуках нового та цікавого як при розробці безпосереднього дизайну сайту, так і при його наповненні. Адже обрали яскраву, неперевершену постать імпресіоніста та сонцелюба – Михайла Михайловича Коцюбинського.

Щоб втілити задумане, ми поєднали свої дослідницькі та аналітичні навички з дизайнерськими, навички публіцистичного та літературного письма – з умінням будувати й наповнювати сайт.

Розпочали дослідники свою діяльність із пошуку інформації, бесід із цікавими людьми, знавцями та поціновувачами його творчості. І саме у нашому освітньому закладі задля вшанування пам'яті великого Сонцеклонника проведено багато заходів. Неодноразово бібліотекарем Наталею Сікорізі було створено тематичні виставки. Наталя Петрівна розповіла, що бібліотечний фонд Вінницького МВПУ, який нараховує 87 видань Михайла Коцюбинського. Пишається бібліотекар телекомунікаційним проєктом «Світло подільської землі». А ще вона щиро захоплюється творчістю нашого земляка та присвятила йому свою поезію.

У рамках проєкту здобувачі освіти взя-

ли інтерв'ю в головного спеціаліста відділу інформації та використання документів Державного архіву Вінницької області, кандидата історичних наук – Завальнюка Костянтина Вікторовича, та мали можливість ознайомитись із унікальними архівними матеріалами: документами, що засвідчують обрання Михайла Коцюбинського на посаду гласного Вінницької міської думи, а також метричний запис вінницької церкви про вінчання письменника із Вірою Дейшею.

Особливі враження залишив для юних дослідників візит до Вінницького літературно-меморіального музею імені М.М.Коцюбинського. Неможливо було залишитись байдужим до постаті цієї видатної особистості після спілкування з екскурсоводом музею. Дізнаючись більше про відомого земляка, ніби зупиняється час, і незважаючи на те, що приміщення музею ремонтується, а нова експозиція лише готується, ми отримали цікаву інформацію про біографію, творчість, громадську діяльність, особисті переживання письменника, про його родину, садибу, вподобання.

Неймовірними емоціями просякнено дні, коли декламували та читали уривки творів. Письменник по-філософськи сприймав навколишній світ, відтворював життя людини в органічному зв'язку з усім світом. Поринаючи в його твори, здавалось, що природа і людина зливались в одне ціле.

Приємно зауважити, що вінничани не лише знають, хто такий Михайло Коцюбинський. Беручи інтерв'ю у випадкових перехожих, дізнались, що жителі Вінниці пам'ятають відомого імпресіоніста, читають його твори та щиро діляться враженнями.

Робота над вебсайтом сколихнула інтерес до своєї малої батьківщини, дала зрозуміти, що ось тут, зовсім поряд, ходили непересічні, по-справжньому великі люди, чие життя – в обороні Слова свого народу – багатомірне у всіх смислах.

Нагірна Т.В. та Вижга М.В., викладачі

ВСЕУКРАЇНСЬКИЙ БІЗНЕС-ТУРНІР «СТРАТЕГІЯ ФІРМИ-2021»

Щорічно учні ДПТНЗ «Вінницьке міжрегіональне вище професійне училище» разом із викладачами спеціальних економічних дисциплін Козачок А.В. та Шафрот Т.М. беруть активну участь у Всеукраїнському бізнес-турнірі «Стратегія фірми»

Конкурс започаткований у 2014 році і проводиться Компанією інтелектуальних технологій (КІІТ). Учасниками бізнес-турніру у 2021 році стали представники 12 європейських країн, зокрема Польщі, Литви, Латвії, Естонії, Норвегії, Словаччини, Чехії, а також США.

Продовження на стор.5

ПРАКТИКА – ДІЯЛЬНІСТЬ, ЗА ДОПОМОГОЮ ЯКОЇ ЛЮДИНА ЗМІНЮЄ, ПЕРЕТВОРЮЄ СВІТ

Будь-яка професія дає можливість творити, винаходити, удосконалюватись. Необхідно лише вибрати для себе, що найближче до душі, відчути в ній глибокий зміст.

Справу по душі знайшли для себе і здобувачі освіти, які навчаються за професією «Кухар. Кондитер». Їхній навчальний процес здійснюється шляхом поєднання виробничого навчання в майстернях училища та виробничої практики на підприємствах громадського харчування, яка є невід'ємною частиною процесу підготовки фахівців за зазначеною професією.

Здобувачі освіти групи №1, які навчаються за професією «Кухар. Кондитер» проходять виробничу практику на провідних підприємствах громадського харчування нашого міста та області, а саме: ресторани «Колиба над Бугом», «Нова Провінція», «Гостевія», суши-бар «Яма», ТОВ «Сушія», ТОВ «Світ Компані Україна», кафе «Меркурій», «Хуторянка», «Ташкент», ГРК «Дубовий гай»....

На цих підприємствах здобувачі освіти ознайомлюються із регіональним компо-

нентом нашого регіону, новітнім обладнанням, вивчають секрети приготування фірмових страв та вивчають креативність у сучасних подачах.

Здобувачам освіти виробничу практику дуже подобається, адже вони можуть повністю розкрити свій творчий потенціал, відчути всі тонкощі майбутньої професії, вдосконалити свої знання, вміння та навички, показати себе самостійними кваліфікованими робітниками.

Я, як майстер виробничого навчання, про своїх здобувачів освіти від директорів та представників підприємств отримую лише схвальні відгуки та пропозиції на подальше працевлаштування.

Підбиваючи підсумки, хочу сказати, що задоволена досягненнями своїх здобувачів освіти. І маю надію, що набуті знання під час виробничої практики та творчий підхід до майбутньої професії вони продемонструють під час кваліфікаційно-пробної роботи, яка буде проводитися наприкінці навчального року.

Прядун В.С., майстер виробничого навчання

ВИРОБНИЧА ПРАКТИКА ОЧИМА ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ

ДПТНЗ «Вінницьке МВПУ» взаємодіє з різними роботодавцями та надає здобувачам освіти можливості вдосконалення отриманих знань на практиці. Завдяки цьому здобувачі освіти вже під час навчання стають активними учасником освітнього процесу, і професіоналами, які володіють актуальними компетентностями та є конкурентоспроможними на ринку праці.

Бази проходження практики у групі №29, які захищали рівень професії «Оператора з обробки інформації та програмного забезпечення» були найрізноманітніші. Частина здобувачів освіти проходила виробничу практику у школах, гімназіях, коледжах, дитячих садочках, а також на підприємствах різних форм власності.

Карантин, звісно, вніс певні корективи у проходження практики здобувачами освіти, але не завадив їхній реалізації. Лише змінив форму для деяких учнів. Адже потрібно було не просто забезпечити здобувачів освіти належним рівнем практики, а й подбати про їхню безпеку та безпеку їхніх рідних. Так певна частина здобувачів освіти проходила практику в дистанційному режимі, виконуючи при цьому завдання від керівників. Усі завдання відрізнялися різноманітністю та об'ємом вільного часу та відпочинку практично не було.

Здобувачі освіти, такі як: Коврига Аліна, Мосьондз Руслана, Маєвська Анна, Сакалюк Ірина проходили виробничу практику у навчальних закладах своїх сіл та районів, на робочих місцях секретарів та операторів комп'ютерного набору, зіткнулися вперше із «онлайн-роботою», оскільки освітні заклади не завжди працювали у нормальному режимі.

Хоча замінити живе спілкування «онлайн» неможливо. Але в умовах сьогодення таке рішення було оптимальним.

«Проходження практики є важливою складовою освітнього процесу, яка не лише підвищує рівень підготовки, а й визначає готовність до самостійної трудової діяльності. Я задоволена, що мені випала можливість проходити практику у бухгалтерії нашого закладу освіти, вважає здобувач освіти Ціник Іванна, яка сумлінно виконувала завдання програми практики та розпорядження безпосередньо свого керівника Гонтар Т.П. А саме: набирала шаблони документів, таблиць, форматувала їх, набирала тексти наказів, вела облік харчування та багато чого іншого. Зробила висновки, що потрібно бути пильним під роботи з документами та не допускати помилок.

«Мені пощастило проходити практику на фермерському господарстві «Борівське», що займається вирощуванням зернових культур (крім рису), бо-

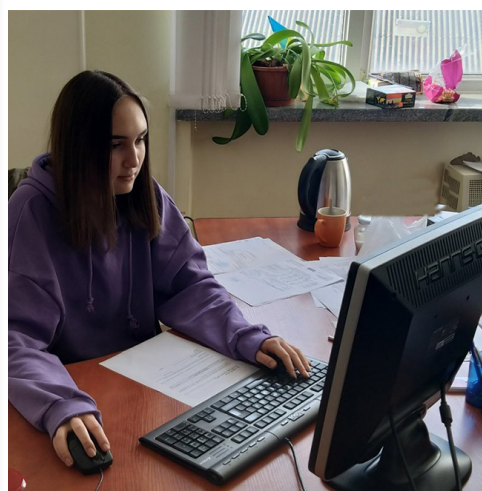
бових культур і насіння олійних культур, – ділиться своїми враженнями Продан Карина – Я дуже рада, адже це чудова перспектива на майбутнє, оскільки, я одна із небагатьох, що проходили практику на оплачуваних робочих місцях, отримала свої перші зароблені кошти, а також досвід роботи в бухгалтерії цього підприємства. Планую після закінчення навчального закладу працювати на цьому підприємстві, тому я прагнула під час практики зарекомендувати себе на найвищому професійному рівні».

Прошина Дарина ділилася своїми враженнями від проходження практики на підприємстві ТОВ «АСУ ПАК», яке займається виробництвом дерев'яної тари, механічною обробкою металевих виробів та оптовою торгівлею іншими товарами господарського призначення. Зі слів керівника практики, Дарина дуже сумлінно ставилася до своїх посадових обов'язків. Вчасно приходила на робоче місце, виконувала усі доручення, вміло працювала в банківській програмі, в якій здійснювала опрацювання банківських платівок, опрацьовувала первинні бухгалтерські документи, вела бухгалтерську документацію. Такий безцінний досвід на потужному підприємстві дасть можливість в майбутньому знати плюси і мінуси обраної професії.

Чотирьом здобувачам освіти, а саме: Затонському Прохору, Іщук Ользі, Кондратюк Діані, Вагелюк Дарині випала нагода проходити виробничу практику у Вінницькому транспортному коледжі. Були певні побоювання, чи справляться учні з роботою, чи достатній у них рівень знань, оскільки здобувачі освіти не були «дуже сильними у своїй справі», але результати виправдали усі очікування. Здобувачі освіти вправно виконували усі завдання від керівника практики: бути на одному ж професійному рівні з іншими учнями. Серед основних їхніх завдань були: створення корпоративних акантів для всіх учнів коледжу, розробка та апробування тестових завдань на різних онлайн-платформах, розробка інструкційних карток для студентів та багато іншого. По закінченню практики я, як майстер, отримала позитивні відгуки від керівника практики й дуже щирі та гарні відгуки від директора коледжу. За результати роботи, здобувачі освіти були відзначені грамотами.

Відкритість до співпраці підприємств із навчальним закладом є складовою соціальної орієнтованості на майбутнє, виховання майбутнього покоління. Здобувачам освіти дуже важливо бачити реальні процеси, розуміти специфіку їхньої професії, розуміти бізнес «з середини». Я вдячні керівництву підприємств за готовність працювати зі здобувачами освіти нашого навчального закладу. Це важливі процеси як для училища, так і для бізнесу, я вважаю, і впевнена: співпраця в цьому напрямі продовжиться.

Педоренко А.М., майстер виробничого навчання

Кожна людина у світі про щось мріє. Мрії завжди чисті та світлі. Ми всі різні, тому мрії наші теж різні, інколи здається, що це лише мета, якої можна досягнути за тиждень. Часом, задля її здійснення потрібно докласти максимум зусиль, витратити багато часу та терпіння.

Я маю мрії, які нерозривно пов'язані із моїми захопленнями впродовж мого життя. Не можу навіть пригадати того періоду, коли я нічим не займалась. Їз раннього дитинства любила книги: читала прозу, вивчала поезію. Література завжди мене захоплювала, але з часом смаки змінюються. Зараз цікавлюсь не художньою літературою, а психологічною. Розширюю свій кругозір не лише читанням, адже соціальні мережі дають досить багато можливостей. Тож була учасницею онлайн-марафонів Андрія Шимановського, який навчав правильної дикції та мовлення; дівчат Однакових, їхні крутезні відеоуроки про емоційний інтелект змінили досить багато стереотипних думок у моїй голові.

Досвід, отриманий у музичній школі (7 років навчання гри на фортепіано),

на заняттях із сучасних танців я вміло використовую у театрі світла та вогню. Ось уже четвертий рік я є артистом, який виступає на сцені не лише із світлодіодним реквізитом, а й з вогняним.

Зовсім недавно взяла участь у кількох конкурсах та здобула перемогу: у ІV відкритому конкурсі читців творів Лесі Українки «Я хочу крізь сльози сміятись», посіла перше місце, також у щорічному обласному фестивалі-огляді художньої самодіяльної творчості учнів закладів професійної (професійно-технічної) освіти «Подільські зорі» на тему: «Мистецтво – це ми, мистецтво – це світ» у номінації «Художнє читання». Маю диплом І ступеня за участь в обласному заочному конкурсі серед учениць закладів професійної освіти «Мої мрії і захоплення».

Інколи хочеться спокою та релаксації, тоді займаюсь творчістю. Люблю виготовляти предмети декору. Обожаю фотографувати, знімати відео, монтувати.

Вірю в те, що мрії здійснюються, треба тільки докласти зусиль.

Дар'я Нагірна, з.о. групи №17

ПРО МРІЮ ТА РЕАЛЬНІСТЬ...

Ще з дитинства мене вабив та захоплював Чорнобиль, і все, що було з ним пов'язано, тому мріяв туди потрапити і з нетерпінням очікував 18-річчя, щоб поїхати на екскурсію. Проте я й гадки не мав, не подумав би ніколи, що буду працювати в зоні відчуження і стану частинкою Чорнобиля.

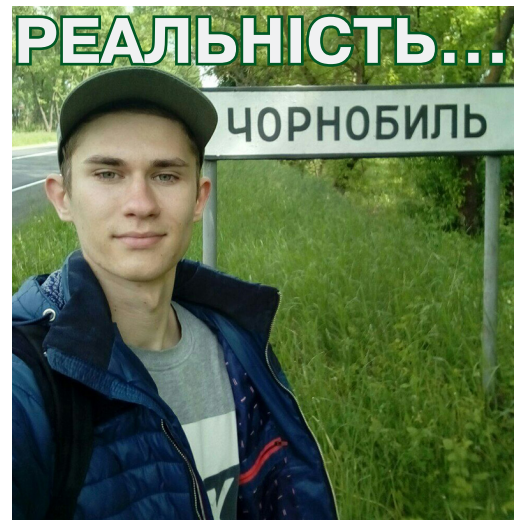
Так склались обставини, що шукаючи місце для проходження практики у Вінниці, я не знайшов вартового моєї уваги варіанту і мої знайомі запропонували мені працювати кухарем саме там, у зоні відчуження. Не вагаючись, одразу погодився на цю авантюру, хоча маленькі побоювання все ж були. Друзі та родичі сприйняли цю інформацію досить неоднозначно, проте рішення мною було уже прийнято.

Потрапити до Чорнобиля просто так не можна: потрібний відповідний дозвіл та документи, в'їзд лише через контрольний – пропускний пункт.

Проїжджаючи околицями міста, я був вражений великою кількістю покинутих будівель. За кожною з них ховалась чиясь сумна історія... Впізнавав місця, які знімали у серіалі від НВО «Чорнобиль». Моему подиву не було меж: навкруги сотні людей, машин, житлових будинків, готелів та магазинів. Це зовсім не те, що я сподівався побачити у покинутому після аварії місті. Тут, наче зупинився час, -1986 рік, СРСР. Усюди агітаційні плакати, на головній площі один із останніх пам'ятників Леніну, автобуси та автомобілі радянського виробництва. Було таке цікаве відчуття, що наче через дивну машину часу потрапив у минуле...

Працюю я в їдальні, яка обслуговує близько 260 працівників зони відчуження. У штаті – 23 кухаря. Саме тут, як ніколи, розумієш, що ця професія має бути покликанням. Людина, що обрала її, має дуже любити свою справу, смачно готувати, душу вкладати в роботу...

Спочатку працював в борошному цеху і

формував вироби з дріжджового тіста, там мене охоче навчав мій старший колега, а потім - на роздачі їжі. Нова роль мені була більше до вподоби, адже тут знайомився та спілкувався з працівниками, слухав різні історії про їхню роботу у Чорнобилі, краще пізнавав і людей, і місто.

Робота в їдальні важка, але дуже цікава. Кухарі з любов'ю готують велику кількість «смаколиків», урізноманітнюють асортимент продуктів, стараються, щоб їжа була домашнього смачною. Тому робітники – ситі та задоволені, а для нас – це найбільша нагорода!

Чорнобиль налічує сьогодні близько 1500 жителів, які працюють переважно вахтовим методом. Люди щирі та відкриті, і я серед них почуваюсь досить добре (до речі, за віком я – наймолодший мешканець зони відчуження! І навіть однолітків не знайти, адже молодь боїться працювати тут.)

Місто оживає, в ньому пробуджується життя, дуже гарно співають пташки, відновлюється природа, у ньому немає шуму та гаму, міської метушні, великого скупчення людей...

А є дуже дивне відчуття гармонії, спокою, врівноваженості, якої нам так бракує у великих містах. Тут по-особливому переосмислюєш і свої потреби, і своє призначення, і життя в цілому!

Андрій Красножон, з.о. групи №41

ВСЕУКРАЇНСЬКИЙ БІЗНЕС-ТУРНИР «СТРАТЕГІЯ ФІРМИ-2021»

Продовження. Початок на стор.3

Стратегія фірми – не лише захоплююча інтерактивна баталія за першість на віртуальному ринку, а й можливість виграти цінні призи та прославитись на всю Україну. Основне завдання бізнес-турніру – допомогти молоді у професійному самовизначенні, подоланні комплексів, що стримують на шляху до успіху. «Ти хочеш, отже, ти можеш!» – таким могло б бути гасло змагання з управління компаніями.

Кожен учасник турніру створює власну компанію в середовищі турніру, бізнес-симуляторі ViAL+. Завдання – вивести підприємство в лідери ринку, досягнувши найкращих показників у порівнянні з компаніями конкурентів (інших учасників). Учасник турніру створює власне підприємство, де відчуває себе керівником, який розробляє власну стратегію з виробництва та збуту продукції, веде боротьбу з конкурентами щодо асортименту та цінової політики, прагне досягти економічного ефекту. Конкурентами у досягненні мети виступають компанії інших учасників турніру. Кожен має можливість досягнути вершини підприємництва, набувши досвіду й використавши свою логіку, уміння, навички та знання. Визначення переможців відбувається на основі автоматичного рейтингу.

Все це дозволяє інтегрувати набуті знання з економічних дисциплін в управлінську практику та підвищити рівень розвитку бізнес-компетентностей. Переможець визначається автоматично, за комплексним рейтингом програми-симуляції.

Турнір тривав три місяці. Кожного дня учасник мав виконувати певні завдання фірми та напружено чекати результатів своєї роботи.

Серед активних учасників були і учні ДПТНЗ «Вінницьке МВПУ» Мицик Анна група №20, Яричук Тетяна та Любчак Олександр група №48 півфіналістами даного турніру та отримали гарний практичний досвід.

Умови змагання були наближені не просто до ринкових. Вони практично моделювали ту «коронавірусну» кризу, яка зараз панує у світі бізнесу за вікном. Учасники мали утримати показники своїх підприємств високими в непередбачуваному економічному середовищі.

Щиро вітаємо наших півфіналістів бізнес-стратегії, і бажаємо нових перемог, творчої наснаги, підприємницького хисту в рішенні задач будь-якої складності, а також успіхів у реалізації найсмисливіших ідей!

Козачок А.В., викладач спеціальних економічних дисциплін

МІЙ КРОК У ПРОФЕСІЙНЕ МАЙБУТНЄ

У кожної людини – своє особливе призначення. Не дарма у народі говорять: «Людина – творець свого щастя». А й справді – все залежить від нас. Хтось покликаний бути видатним лікарем і рятувати життя, комусь до снаги працювати вчителем...

Важким і насиченим виявився цей рік для мене і моїх друзів. Як нас тільки не називали: спочатку дев'ятикласниками, згодом – вступниками, а тепер, нарешті – здобувачами освіти ДПТНЗ «Вінницьке міжрегіональне вище професійне училище». Зізнаюсь чесно, останнє мені подобається найбільше.

Пригадую 9 клас, коли в голову лізли думки: «Як я боюсь покидати школу», «Страшно, але варто починати щось робити», «Куди піти вчитись, яку професію обрати, адже у світі їх більше 40 тисяч?». Дуже часто чув від своїх друзів-однокурсників: «Юрист-це класно, працюєш на фірмі і отримуєш гроші». Або: «Банкір – без роботи не буде. Гроші завжди будуть». Але я розумів, що до вибору професії треба ставитись серйозно, не варто ганятися за «модними», а об'єктивно оцінити себе, свої навички, вміння.

Важливо не тільки дослухатися до порад, але й самостійно визначитися, чого хочеш досягнути, до чого прагнеш.

Я люблю навчатися, пізнавати нове. Тому сподіваюся мені це допоможе в майбутньому. Як і більшість моїх однолітків, не уявляю свого майбутнього без вищої освіти. Але розумію й те, що для

того, щоб бути висококваліфікованим спеціалістом, треба знати всі ази своєї професії. Тому свій професійний шлях я починаю з робітничої професії «Оператор з обробки інформації та програмного забезпечення». Зараз я навчаюсь на першому курсі в групі № 6. На мою думку, ця спеціальність відкриває шлях до забезпеченого і стабільного професійного майбутнього, адже «хто володіє інформацією, той володіє світом»

В училищі надзвичайно дружня атмосфера, і я одразу відчув себе «своїм». У мене з'явилися нові друзі, одногрупники. А викладачі – справжні професіонали своєї справи, завжди зрозуміють і підтримають. Мені цікаво вчитись, цікаво на уроках, кожен мій день насичений новизною.

Я прагну виробити в собі професійно важливі якості – зосередженість, наполегливість, терпіння, посидючість, уважність. Стараюсь добре вивчати всі загальноосвітні та спеціальні предмети, необхідні для оволодіння професією. Але найбільше задоволені навчанням мої батьки, вони помітили позитивні зміни, кажуть що я став самостійним і впевненим в собі, чого не було в школі. Та й приємно, що не прошу гроші на кишенькові витрати, бо отримую стипендію.

Так, навчатись на першому курсі було не легко, але це перша сходинка до професії. Тож хочеться вірити, що якщо ти будеш наполегливим, то обов'язково досягнеш успіхів у житті.

Гуцол Олександр, з.о. групи №6

Щороку Всесвітній день вишиванки відзначають у третій четвер травня. Цьогоріч міжнародне свято припало на 20 травня. Свято не прив'язане до жодного державного чи релігійного. До нього може долучитися кожен охочий, одягнувши вишиванку.

Вишивка – символ українського національного вбрання. Вишита українська сорочка з давніх-давен вважається символом здоров'я та краси, щасливої долі й родової пам'яті, любові та є оберегом і захистом від злого ока і слова. Першим, хто поєднав українську вишиванку із буденним одягом

став Іван Франко, який скомбінував вишиту сорочку із піджаком. За останні роки вона перетворилася на модний елемент гардеробу кожного українця, як в Україні, так і за її межами. Сорочку одягають на Різдво та Великдень, на державні свята та сімейні урочистості. Вишиванка для мене – це наперед річ, яка асоціюється зі святом.

За традицією сорочка передавалася з покоління у покоління, із роду в рід як рідина реліквія. Цей український оберіг пройшов крізь віки й нині символізує чистоту почуттів, глибину безмежної любові до Батьківщини.

Знавці вишиванки переконують, що

ВИШИВАНКА – ЦЕ ОКРАСА ДЛЯ ТІЛА І ОБЕРІГ ДЛЯ ДУШІ!

символіка елементів вишиванки має дуже сильний вплив на життя того, хто її носить. Орнаменти, які вишивають, містять прихований сенс і є оберегом. Зазвичай майстрині зображують символіку Сонця, Води, Землі. Геометричні візерунки позначають стихії природи та родючість землі, а рослинні та квіткові – символізують сімейне щастя та материнську любов. Головною особливістю подільських вишитих сорочок є рукави та клинці. У вишивці використовується кольорова мережка «шабак».

Вишита сорочка – це не просто красивий одяг, а історія і культура цілого народу. День вишиванки – це привід ще раз показати всьому світові, яке багатство й культурна спадщина в нас є. Цінуймо ж та бережимо нашу багатогранну, неповторну й різнобарвну культуру, адже це наша гордість і краса!

Бондаренко С.А., майстер виробничого навчання

Моя вишиванка

Вдягаю в далекому краю
Чарівну свою вишиванку –
і щедрість землі відчуваю,
і поклик до рідного ганку.
Орнамент говорить багато:
Про волю, борню безупинну,
Про пісню барвисто-крилату
Й солону сльозу удовину,
І хліб у руках мозолястих,
І мрію, що лине крізь простір
Між хмар грозових пелехатих;
І радості вранішню просинь.
Коли я вдягну вишиванку,
То міцність в собі відчуваю,
Як спогад, про мужність козацьку,
Що й нині в краю не вмирає.
Не просто я бачу малюнок,
А вишиту долю народу,
Як спадок, нащадкам дарунок,
Від лиха міцну оборону.

Мазуренко С.П.

СВОБОДА СЛОВА В ЖУРНАЛІСТИЦІ

Україна, у силу специфічних внутрішніх умов, лише зараз опановує модель соціально відповідальної журналістики.

Прагнення до свободи – один з невід'ємних атрибутів людини. Під свободою розуміється право на будь-яку діяльність, наслідки якої не завдають шкоди природному та соціальному довіллю. Поняття «діяльність» охоплює як фізичні, так і духовні, інтелектуальні вчинки людини.

Поняття «завдання шкоди» включає не тільки фізичні чи економічні збитки і втрати окремих людей і суспільства в цілому, але й нематеріальну діяльність, спрямовану на обмеження свободи, заклики до насильства, національної чи класової нетерпимості та ін.

Свобода діяльності в будь-якій сфері (і в журналістиці в тому числі) виявляється в можливості ставити певні цілі й боротися за їх здійснення на основі вільного свідомого вибору й творчого рішення. З прагнення людини до свободи виникає розвиток науки, мистецтва, а також і журналістики як інформаційної діяльності, що має яскраво виражену гносеологічну функцію.

Свобода невідривна від пізнавальної діяльності людини, від творчості. У свою чергу творчість можлива лише за умов свободи.

При цьому слід чітко уявляти, що абсолютна свобода людської діяльності неможлива. Саме такий висновок було зроблено мною після розмови із журналісткою та ведучою телеканалу «ВІТА» Мариною Микитенко. Вона переконана, що абсолютна свобода слова можлива лише тоді, коли

суспільство мисляче. Коли люди вміють аналізувати, робити висновки.

З року в рік свобода слова різна. І не секрет, що багато залежить від влади. Адже згадуючи журналістику в Радянському Союзі ми усі розуміємо, що ніякої свободи слова тоді не було. Згадує Марина свою роботу 15 років тому, і впевнено говорить про те, що сьогодні кращі часи. Що працюю журналіста та його право говорити правду є реальним. Проте й зазначає, що свобода слова має бути дозованою. Адже усі ми різні, неоднаково сприймаємо інформацію.

Хтось запальний, хтось спокійний, одні одразу панікують, а інші навпаки ігнорують. Саме тому, подавати новини потрібно частинками, тоді процес засвоєння буде повільним, впевненим, виваженим. Тоді громадяни зможуть проаналізувати, зрозуміти своє ставлення до подій. Звертає увагу Марина і на те, що не маючи рамок можна писати й ганебні речі. І що тоді? До чого дійде суспільство? Варто замислитись!

Отож, журналістка переконана, що свобода слова має бути з відчуттям поваги та міри.

Відверто кажучи, знайома з Мариною досить давно. Жодного разу, ні за яких обставин не чула, щоб їй було важко на роботі, що там є тиск чи примус. Вона завжди щира, привітна, задоволена своєю діяльністю. Вагомим показником є те, що місце роботи не змінювала із 2000-го року, знаю: у них дружба та творча атмосфера. Тож пишайтесь нашою вінницькою журналісткою!

Підготувала Нагірна Т.В., викладач

ТАЛАНОВИТА МОЛОДЬ – ТАЛАНОВИТА В УСЬОМУ

Сучасна молодь – це люди нового покоління.

Одні представники сучасної молоді зацікавлені в мобільних телефонах та комп'ютерах, розвивають у собі залежність від соціальних мереж. Інші намагаються за їх допомогою розвивати себе, здобувати освіту.

Дуже багато здобувачів освіти ДПТНЗ «Вінницьке міжрегіональне вище професійне училище» наполегливо навчаються, працюють, щоб досягнути бажаного успіху.

27 січня – 27 лютого 2021 року в онлайн форматі проходив Всеукраїнський конкурс з хімії «Вода є життя». Мета цього конкурсу – зацікавити здобувачів освіти вивченням хімії та надати можливість перевірити знання, які вони отримали на уроках. Учениця групи №24, яка навчається за професією «Кухар. Кондитер» Погосова Лілія, засіла почесне III місце та була нагороджена дипломом.

Одним із цікавих позаурочних заходів, в яких беруть участь здобувачі освіти навчального закладу – інтернет-олімпіади.

Інтернет-олімпіада «На урок» з біології – цікавий інтерактив для молоді та зручний інструмент контролю знань. Вона суттєво відрізняється від типових конкурсних заходів, адже створюються рівні умови для всіх учасників, і це унікальна можливість продемонструвати реальний рівень знань.

У ІХ Всеукраїнській інтернет-олімпіаді, яка проходила 19.04.21 – 25.05.21, взяли участь здобувачі освіти груп №24 і №4. За результатами олімпіади Погосова Лілія (група № 24) стала переможцем і отримала Диплом II ступеня. Здобувачі освіти групи №4: Поліщук М., Маланчук О., Корольов А., Белінський М., Чайковський Я., Шамін Ю., Волосенко О., Пікалов Д. отримали Сертифікат про участь у ІХ Всеукраїнській інтернет - олімпіаді «На урок» з біології.

Вітаю переможницю і лауреатів, які брали активну участь в цікавих та креативних конкурсах. Бажаю подальших успіхів у навчанні, нових успішних стартів та перемог у реалізації своєї професійної мрії!

Кобилянська Т.П., викладач біології

БЕРЕЖІМО НАШУ ЗЕМЛЮ!

У доісторичні часи первісні люди цілком залежали від природи, її дарів. Людина того часу, обожнюючи природні явища, окремих представників рослинного і тваринного світу, на підставі певного практичного досвіду пристосувалася до навколишнього середовища, не завдаючи йому відчутної шкоди.

Із розвитком людської техногенної цивілізації та глобальними наслідками її господарської діяльності виникла потреба у збереженні первозданної природи нашої планети. Для цього у світі в багатьох країнах виділені певні ділянки суходолу та акваторії, які оголошені територіями, де господарська діяльність людини обмежена або взагалі заборонена. Цим територіям надано заповідний статус.

Створені заповідники і заказники зберегли від винищення ряд цінних видів рослин і тварин, а також зберегли місця їх проживання.

Природні території, що знаходяться під особливою охороною держави, здатні забезпечити екорівновагу, компенсувати перетворен-

ня природних комплексів людиною і зберегти частину дикої природи для її подальшого самовідтворення.

Люди часто завдають шкоду навколишньому середовищу та руйнують природу, замість того, щоб піклуватися про неї.

Дбале ставлення до навколишнього середовища від кожного з нас, небайдужість до існування наступних поколінь дасть можливість зберегти нашу планету.

Такі елементарні речі як прибирання сміття, насадження дерев – є проявом турботи за довкіллям та допомагає зберегти його.

Для того, щоб зберегти нашу планету, потрібно кожному постаратися в цьому. Необхідно цікавитися природою, вивчати її особливості, озеленювати все навколо, не кидати скрізь сміття, тобто треба любити й берегти навколишнє середовище.

Варто пам'ятати, що планета Земля – наша домівка. Отже, ми повинні берегти її!

Бугаєнко Г.І., майстер виробничого навчання

ЮНІ АЙТІШНИКИ

Інформаційні технології стали невід'ємною складовою нашого сьогодення. Починаючи з перших років життя, діти мають справу із ними та вчать їх використовувати. Спочатку це мамин смартфон, потім планшет старшого брата, далі - зацікавлені погляди на батьків ноутбук... На жаль, найчастіше вже в 1 класі ми маємо маленьких геймерів або поціновувачів You Tube. Тобто все, що пов'язане з ІКТ, перетворюється у засоби для ігр та розваг.

Дитячий розум неймовірно допитливий, гнучкий, готовий до сприйняття і вивчення нового та цікавого. Саме тому вже у 1 класі можна заохочувати учнів до вивчення ІТ-технологій. Курс «ІТ-школяр» сприяє у вирішенні цього завдання. Ми навчаємо дітей із 1 по 4 класи. Кожен курс розрахований на 48 год. Протягом 4 років діти здобувають навички:

- роботи з Google-дискон та он-

лайн-програмами;

- з текстом, таблицями та графічними елементами;
- створення презентації та відеороликів;
- роботи з електронними таблицями, здійснення обчислення та створення візуалізації даних;
- створення інфографіки, друкованої поліграфічної продукції.

Діти з задоволенням відвідують заняття, старанно виконують поставлені завдання, охоче допомагають та підтримують один одного. Вони діляться один з одним своїми враженнями та настроєм. Наші курси не тільки навчають дітей комп'ютерної грамотності, а й роботі в малих групах, що допомагає їм працювати злагоджено та ефективно.

Щороку в кінці травня відбувається випуск груп, які подолали чергову сходинку у світі ІТ.

Чекаємо юних айтишників з 1 вересня опанувати незвідані простори комп'ютерного світу.

Мельничук Л.В., Чорба Т.О., викладачі

ДЛЯ ЧОГО ЛЮДИНІ СІМ'Я?

**«Оцей пальчик – мій дідусь,
Оцей – моя бабуся,
Оцей пальчик – мій татусь,
Оцей – моя матуся,
А цей пальчик – оце я!
А це вся моя рідня!»**

У житті завжди варіантів більше одного, а вже точок зору стільки, скільки людей на планеті. І кожен упевнений, що тільки його правильна. Це стосується і відповіді на питання: «Для чого людині сім'я?».

Над питанням створення сім'ї коли-небудь починають замислюватися всі. Але що з цього виходить? Спробуємо розібратися.

Перша думка, яка закрадається в таких випадках: а навіщо воно взагалі треба? Далі йдуть роздуми про виникнення сімейного ладу, аналіз спільного життя батьків і розбір польотів або, швидше, падінь в пучину «вічних» стосунків близьких друзів. І ось тут починається найцікавіше – всі щасливі, навколишні радять швидше і самому змінити статус і суспільне становище, але стогони і скарги на сімейне життя мчать з усіх боків, число анекдотів про конфлікти чоловіка, тещі, дружини і подібної рідні тільки збільшується, а ти, як Гамлет, розриваєшся між «бути чи не бути», одружуватися, виходити заміж...

Сім'я, свого роду, є притулком, що дозволяє пережити всі труднощі і негаразди. Це той тил, за який зазвичай не турбуєшся.

І якщо мій дід – моя фортеця, то сім'я – це її хранителі. Людині необхідно відчувати себе потрібним і зрозумілим. А ще хочеться ласки і у відповідь – турботи. Тому дуже часто сім'я створюється, щоб поряд із тобою був однодумець, який завжди буде на твоєму боці, який готовий вислуховувати будь-які твої занудства, людина, якій просто-напросто буде добре тоді, коли і тобі добре, і на підтримку якої можна розраховувати у важкі хвилини. Те, що дає людині сім'я, замінити дуже важко або майже неможливо. Якщо з'являються сумніви з цього приводу, то поставте собі таке питання: чи потрібна вам та сім'я, в якій ви виростили? Адже для дитини сім'я – це цілий світ, який завжди захистить і підготує до життя. Сім'я – це батьки, які можуть навчити своїх дітей літати і при цьому дають їм коріння.

Може бути, це суперечливо, але сім'я, справжня сім'я, в нашому світі поняття трохи ілюзорне... Сім'я – це постійна робота, особливо в тій її частині, коли доводиться обходити гострі кути і не створювати нові, а хто ж хоче працювати не перестаючи, без вихідних і відпусток. Все це лякає, і ти робиш крок назад: «А може почекаємо? Не будемо нікуди поспішати? Довчимося, допрацюємо... доживемо?».

За матеріалами інтернет підготувала Черниш Т.М.

УЧАСТЬ ДПТНЗ «ВІННИЦЬКЕ МВПУ» У GLOBAL MONEY WEEK

Global Money Week (Всесвітній тиждень грошей) – щорічна міжнародна інформаційна кампанія, що включає заходи на фінансову тематику для дітей та молоді. Це тиждень, коли у різних країнах світу проходить безліч заходів, уроків, лекцій, воркшопів, майстер-класів, змагань і конкурсів задля підвищення фінансової обізнаності молодого покоління.

Гасло Global Money Week – «Навчайся! Накопичуй! Заробляй!»

- Мета Global Money Week – надихнути молоде покоління дізнатися більше про гроші, заощадження, як заробляти й вести бізнес;
- звернути увагу громадськості на фінансову освіту і фінансову грамотність;
 - розповісти молоді про ефективне управління особистими фінансами.

Учасниками запропонованих заходів та самостійно проведених за власними розробками Всесвітнього тижня грошей протягом двох тижнів стали викладачі спеціальних економічних дисциплін: Козачок А.В., Шафорост Т.М., Гавриш Н.Л., Петрова В.О. та майстри виробничого навчання Педоренко А.М., Бондаренко С.А. До заходів були залучені учні таких

груп: №23, №48, №29, №15.

Навчальний заклад нагороджено Подякою.

Викладачів – сертифікатом тренера фінансової грамотності

Щиро дякуємо кампанії Global Money Week 2021 за змістовну, цікаву, пізнавальну роботу

Козачок А.В., викладач спеціальних економічних дисциплін

ТАК БАГАТО ХОЧЕТЬСЯ СКАЗАТИ ПРО МАМУ...

Мама, мати, матуся! Скільки спогадів і тепла таїть це магічне слово, бо ним ми звертаємось до найближчої, найдорожчої, найріднішої, найдобрішої... Наймилішої для нас людини, людини з прекрасним і гордим іменем - Мати! Мама - це цілий світ, це безмежна любов, це затишок, добро і знання в одній особі!

Материнська ласка гріє нас усе життя. Любов до матері – це святе почуття. Там, де ступає матуся, здається, стає тепліше, піднімаються трави, розцвітають квіти, радісно щебечуть пташки. По-особливому дерева там ростуть, опустивши свої віти до матінки-землі, віддаючи данину шани і поваги. А інші здійснюють віти до сонця, ніби прославляючи ім'я Матері!

Мама - людина, яка ніколи не зрадить, завжди простить, зрозуміє і вселить надію в те, що все в світі буде добре. Поруч з нею тепло і безпечно, в серці оселяється спокій і умиротворення. Тільки за ці безцінні почуття потрібно говорити своїй матусі слова подяки і компліменти.

Немає дорожчої людини в цьому світі, ніж та, яка подарувала життя. Так багато слів вдячності хочеться сказати мамі, та всі вони тануть, розчиняючись в її посмішці... Так багато мама навчила, показала, відкрила. Але найважливіше - мама завжди поруч, скільки кілометрів би нас не розділяли. Мама, як ласкаве тепле сонечко.

Призначення ЖІНКИ в житті – подарувати нове життя. Материнство – це безцінний подарунок від Бога та можливість ділитися тим щирим почуттям, що знаходиться в серці.

І тільки коли вперше сама стала мамою, я зрозуміла, що з появою дитини починаєш інакше дивитися на світ, в тебе проявляються відчуття, про які ти навіть раніше не здогадувалася, адже МАМА МОЖЕ ВСЕ... Бути мамою для мене – це найбільше щастя, яке може відчувати жінка. Скільки б років не пройшло, а кожна мама пам'ятає ті перші хвилини довгожданої зустрічі зі своєю дитиною. Мабуть, саме тоді й починається повноцінне життя. Ми вже не думаємо, в першу чергу, про себе. Стаєш мамою – і все змінюється. Ти розумієш тепер усю свою відповідальність. У тебе є про

кого піклуватися, і це піклування безмежно приємне. Бути мамою – це відповідальність і турбота, адже в своїх дітей ми намагаємося вкласти найкраще. І це правда, що успіхи дітей тишає набагато більше, ніж власні. Бути мамою – це неповторне відчуття, бути мамою – це радіти дрібницям, незважаючи на клопоти. Коли перед сном тебе обіймають маленькі рученята і ти чуєш: «Люблю тебе, мама», забуваються всі неприємності.

Я ціную кожну посмішку своїх дітей, кожне їхнє досягнення – для когось таке непомітне, а для мене таке велике. Радію дрібничкам, що ми робимо разом з ними, та переживаю, коли не вдається їм прочитати на ніч казочку. Роблю помилки, буваю несправедливою, але ніколи не соромлюся сказати своїм дітям «пробач». Я кожного дня вчуся бути мамою. Це наука, яку доводиться пізнавати все життя, бо її не вчать у школі. Бути мамою – це чудернацькі подиви і усмішки, коли діти маленькі, це у певній мірі терплячість і мудрість, коли вони стають підлітками. Це одночасно чекання, коли діти подорослішають, порозумнішають, і бажання, щоб вони якомога довше залишались маленькими. А у кожній з нас, мами, своя історія...

Мама - тільки вона нічого не пожалкує для своєї дитини, це вона в хвилини небезпеки ніколи не згадає про себе, все віддасть для того, щоб захистити свою дитину, зазнає будь-яких труднощів, щоб жилося їй краще. Віддасть всю свою мудрість душі, тепло свого серця, своє здоров'я. Материнська любов не знає страху, сумнівів, розрахунків. Вона очищає нас, зігріває, зупиняє перед безоднею. Мати - захист і притулок для дитини, вона її опора і совість. Все, що є в нас найкращого, все від неї, від рідної неньки. Тож будьмо гідні материнської любові і пронесімо через усе своє життя це ніжне і прекрасне слово «Мама».

Мама! Найдорожче слово в світі!

**Де б не був ти, що б ти не робив,
Назавжди вона твій шлях освітить
Ніжним серцем, відданим тобі.**

**В дні важкі, і в дні, на щастя щедрі,
Не забудь: вона завжди – в тобі,
Тож живи, як мама, - щиро й чесно,
І, як мама, світ оцей люби!**

Мельник М.М., майстер виробничого навчання

СПРАВЖНІ ВИПУСКНИКИ

1 КУРС

виховує справжніх чоловіків!

Вадим Вергун: «Я задоволений, що потрапив саме до цього освітнього закладу, оскільки саме тут на практичних заняттях ми опанували новітні технології у сфері телекомунікаційних систем та мереж, а викладачі, які читали в нас предмети спеціального циклу – це справжні професіонали своєї справи. Хочеш стати професіоналом, приходь до нас в училище!»

Олександр Якименко: «В училищі я зустрів компетентних і кваліфікованих викладачів, які заклали любов до навчання, навчили самостійності, терпеливості. Саме цей навчальний заклад надихнув мене на нові звершення, на різні творчі задуми та відкрив мої приховані таланти. Дав змогу займатися тим, чим я не міг займатися самостійно. Допоміг стати кваліфікованим спеціалістом в тій професії, яку я обрав.»

Домінов М.А., майстер виробничого навчання групи №39, Кермаш В.С., класний керівник групи №39

Час невпинно біжить. Ось уже і випуск. Ще мить – і вже випускники. За період навчання учні групи №39 стали згуртованим колективом, кожен в якому є індивідуальною, неповторною особистістю, яка здатна прийти на допомогу товаришам у будь-яку мить. Безумовно, виникали непорозуміння, конфліктні, непередбачувані ситуації, без них ніяк, але усі вони ніщо, коли є мить згуртованості: один за всіх та всі за одного!

За три роки навчання всі хлопці стали не тільки справжніми професіоналами своєї справи, але і справжніми чоловіками, які загартували в собі кращі риси особистості, а головне – викарбували в собі морально-ціннісні орієнтації на подальше майбутнє. Протягом трьох років навчання ми, як керівництво групи, з гордістю спостерігали, як згуртовується колектив, як зароджується справжня дружба, як вперше закохуються, як разом долаються проблеми, як розділяються радісні моменти.

Думки та враження здобувачів освіти групи №39 про навчання в училищі:

Назарій Микитенко-Кравець: «Я пишаюсь тим, що навчався в училищі. Адже тут я здобув професію, яка мені подобається. Тут я збагнув, наскільки важливо мати спеціальність. В училище я прийшов хлоп-

чиком, який не дуже прагнув до знань. А тут мені пояснили, втлумачили, що без освіти та необхідних вмінь і навичок у житті доведеться непросто. Я зрозумів, що головне – це знання, тому не пас задніх і «гриз» граніт науки, а за це мені щомісяця давали стипендію. Тепер я самодостатня доросла людина, і змінило мене училище.

Училище надихнуло мене продовжити навчання, я планую вступити до ВІПУ та стати фахівцем своєї справи. Щоб в училищі згодом гордились тим, що я,

Назарій Микитенко-Кравець, був їхнім учнем. Дякую усім вчителям за підтримку та дані мені знання.»

Максим Зінченко: «Я радий, що вступив до ДПТНЗ «Вінницьке МВПУ», саме тут я знайшов справжніх друзів та відкрив для себе багато нових занять. Мені подобається, що вчителі та майстри вміють до кожного знайти індивідуальний підхід та на сучасній освітній базі вдало навчити майбутній професії.

Наше училище навчає дисципліні та

3 КУРС

ВИПУСК – КРОК У ДОРΟΣЛЕ ЖИТТЯ!

Шановні випускники! Користуючись нагодою, хочу привітати вас і побажати успіхів у вашому житті і в подальшому навчанні!

Три роки навчання проминули як одна мить, стільки всього сталося...були радості та розчарування, сміх та розпач, приємні моменти та не дуже.

Якщо пригадати перший рік навчання, то згадуються 25 пар розгублених очей, невпевнених, зляканих та не розуміючих, куди вони прийшли на навчання і чи дійсно обрали омріяну професію.

Другий рік навчання – це випробування на міцність для здобувачів освіти та керівництва групи. Дистанційне навчання..., проходження виробничої практики..., перші робочі місця у магазинах.

Третій рік навчання – вас уже 19, ви на півкроку у доросле життя, перед вами вибір: чи продовжувати навчання за обраним напрямом, чи іти працювати, або ж створити сім'ю.

Здобувачів освіти завжди хвилює питання: яка його професія, що його чекає на виробництві і що він повинен робити, щоб стати хорошим професіоналом своєї справи?

Як почуває себе молодий працівник на першому місці роботи? Починати, звичайно, завжди важко. Багато нового і цікавого чекає на вас. Буде і тимчасова невпевненість у своїх силах. Та успіх завжди прийде, якщо поставитись до справи з серйозністю і наполегливістю.

Про людину судять перш за все за її

діловими якостями.

Розвивайте в собі бажання вчитись, самовдосконалюватись – і перед вами відкриється горизонт для кар'єрного зростання.

У вашій практичній роботі раджу бути ближчими до робітників на підприємстві – не тільки повчати їх, а і вчитися у них. Наші випускники – це наша гордість, майбутні працівники, кваліфіковані, компетентні.

Не бійтесь і громадської роботи. На перших порах вона дає чудову можливість злитися з колективом і швидше пізнати виробництво.

Здобувачам освіти випала нагода жити у час глибоких змін, коли визначальними стали освіченість та інтелект, творчість

і талант. Незважаючи на труднощі сьогодні, кожен здобув міцні знання, став особистістю і обізнаним професіоналом своєї справи, що вміє діяти в умовах сучасного інформаційно насиченого світу.

Перед кожним із випускників цікавий і пізнавальний шлях невтомного пошуку, в радості від звершеного власними руками і розумом, хвилюючих миттєвостей дружби й кохання.

Дорогі випускники! Запам'ятайте себе такими молодими, гарними, романтичними, з іскорками довіри до життя, надії на сповнення всіх мрій та сподівань.

Вітаємо вас, любі випускники, ваших батьків і викладачів зі святом!

З повагою, майстер виробничого навчання Педоренко А.М.

ВОНИ – НАША ГОРДІСТЬ

Сьогодні – учні, завтра – професіонали своєї справи

*Василишин Людмила Юрійівна,
здобувач освіти групи №23*

*Мартинюк Діана Іванівна,
здобувач освіти групи №18*

*Кузнецова Тетяна Григорівна,
здобувач освіти групи №18*

*Баран Оксана Анатоліївна,
здобувач освіти групи №25*

*Красножон Андрій Вікторович,
здобувач освіти групи №41*

*Бойчук Діана Сергіївна,
здобувач освіти групи №10*

*Гут Тетяна Володимирівна,
здобувач освіти групи №25*

*Стецюк Алла Миколаївна,
здобувач освіти групи №23*

ЗВІТ ДИРЕКТОРА ЗА 2020-2021 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

Любомира Гузор зазначав: «Живемо в суперечливому складному світі, але маємо місію навчити – виховати людей, бути молодь з великої букви, які б мали творити громаду, нормальну державну громаду, яку нам треба усім в Україні»

З метою подальшого утвердження відкритої і демократичної державно-громадської системи управління освітнього закладу, поєднання державного та гро-

центру зайнятості, пройшли індивідуальну курсову підготовку 113 чол: індивідуальне навчання – 53, допрофільне – 25 здобувачів, ІТ-школярік – 55 здобувачів; профільне навчання – 86 здобувачів.

Важливим питанням є збереження контингенту.

Протягом 2020-2021 навчального року з училища було відраховано 45 здобувачів освіти. Втрата контингенту в багатьох випадках є невинуватною і як результат непослідовності, безпринципності, іноді непрофесійності в діях усіх інституцій освітнього закладу. Основні питання для вирішення цієї проблеми лягають на керівництво групи. Адже неповна інформація про здобувача освіти, несвоєчасність реагування, відсутність контакту з батьками, відсутність індивідуального підходу до здобувача освіти та психологічного супроводу унеможливають отриман-

діяльності на суму 307221,96 грн. Дохід від виробничої практики – 249121,1 грн, бланква продукція – 24834 грн., дохід від діяльності центру – 58103,88 грн.

З метою поліпшення якісного складу здобувачів освіти педагогічний колектив щорічно проводить профорієнтаційну роботу серед учнівської молоді використання різних способів і методів, на мій погляд, зможе дати позитивні результати.

Всього в закладі освіти працює 141 працівник, з них 6 сумісників; 2 декретчики; 30 працівників господарської частини. Освітній процес в училищі забезпечують 86 педагогічних працівників, з них 45 викладачів (2 сумісники), 31 майстер виробничого навчання, 4 вихователі, психолог, соціальний педагог, 3 заступники директора, 2 методиста, 1 старший майстер. Педпрацівники мають такі рівні кваліфікації: кандидат педагогічних наук – 2, спеціаліст вищої категорії – 40, викладачі-методисти – 21, спеціаліст I категорії – 15, старші викладачі – 8, спеціаліст II категорії – 1, спеціалісти – 5, майстри в/н 14 розряду – 13, майстри в/н I категорії – 5, майстри в/н II категорії – 7, майстри в/н 12 розряду – 4, майстри в/н 11 розряду – 2.

Курси ПК при НМЦ ПТО у Вінницькій області пройшли 47 педагогічних працівників. Педагоги училища також пройшли онлайн-курси підвищення кваліфікації:

З метою самоосвіти педагогічні працівники училища слухають вебінари педагогів-практиків, які презентують набутий досвід.

Така форма підвищення кваліфікації показує її учасникам основні переваги застосування вебінарів для дистанційної форми навчання, вони мають змогу проаналізувати роботу тьюторів та основні платформи для проведення вебінарів й подальшому впроваджувати таку форму роботи в освітній процес.

Педагоги ДПТНЗ «Вінницьке МВПУ» долучаються до організованих методичною службою майстер-класів, присвячених вивченню сучасних цифрових інструментів, де кожен прагне знайти нові ідеї та рішення для вдосконалення власної педагогічної діяльності, а творча, невимушена, робоча атмосфера, яка панує на майстер-класах, дозволяє легко освоїти нові сервіси, незалежно від навичок роботи в цьому напрямку.

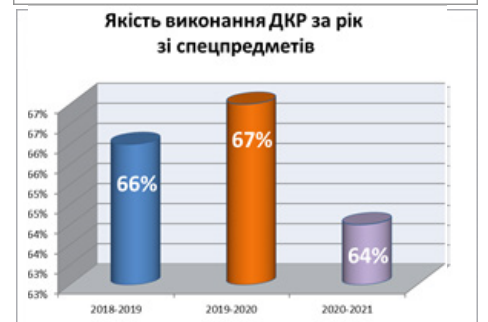
З метою контролю якості занять теоретичного та виробничого навчання адміністрацією відвідувались уроки згідно із графіком та здійснювалась перевірка обліково-плануючої документації.

У закладі освіти розроблені і затверджені правила внутрішнього розпорядку, дотримання якого з боку всіх членів освітнього процесу є обов'язковим. Особлива увага приділяється відвідуванню занять та навчанню здобувачів освіти.

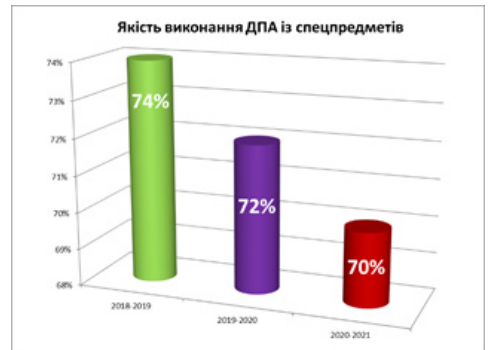
Втрати навчального часу становлять 44382 годин, що на 42 % менше порівняно з минулим навчальним роком, всього без поважних причин було пропущено 8059 годин, що на 47% менше порівняно з минулим навчальним роком. Звичайно, ці цифри нас не влаштовують, адже майже 4 місяці ми знаходилися на дистанційній формі навчання.

Приємно відмітити, що в групах №4, 5, 8, 41, 48 відсутні пропуски без поважних причин.

З метою здійснення внутрішнього училищного контролю двічі на рік проводяться ДКР, за результатами яких можна оцінити рівень знань, умінь і навичок учнів. Результати контролю знань за рік: ДКР – якість

знань з загальноосвітніх дисциплін становить 41 %, що на 5 % більше порівняно з минулим навчальним роком, якість знань зі спеціальних дисциплін становить 64%, що на 3 % менше порівняно з минулим навчальним роком. ДПА (спеціальні дисципліни) – якість знань 70%, що на 2% менше порівняно з минулим навчальним роком.

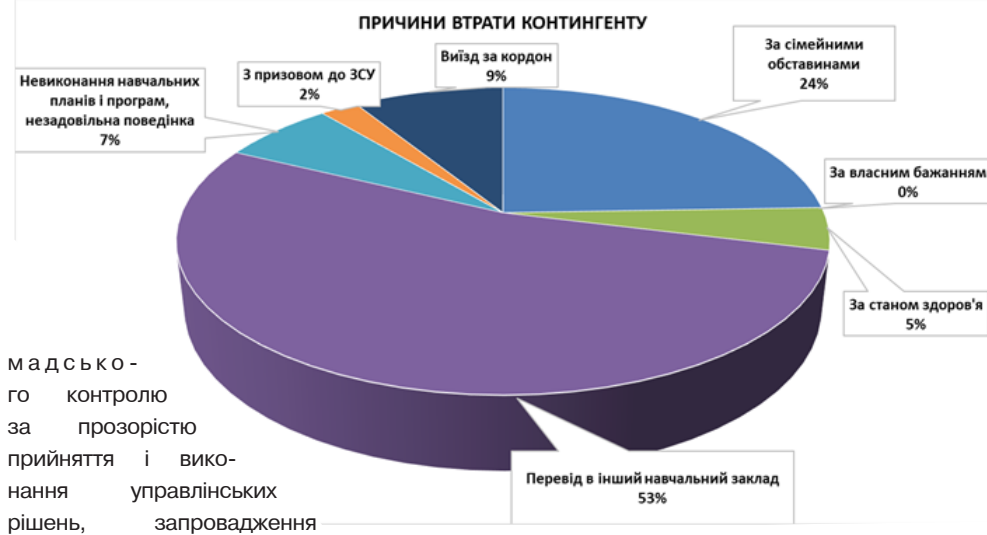

Аналізуючи стан викладання у 2020-2021 н.р., слід відзначити високий методичний рівень проведення відкритих уроків викладачів Гладкої Л.І., Кирильчук М.Л., Козачок А.В., Нагірної Т.В., Мельничук Л.В., Чорби Т.О. майстрів в/н Пугач І.О. Прядун В.С., Андрущенко Л.С., Домінова М.А., Лукашенко М.М., їхні уроки свідчать про високу педагогічну майстерність. Вони охоче діляться власними напрацюваннями, власним досвідом роботи, внаслідок чого рівень навчальних досягнень учнів оцінюється хорошими показниками.

Трудова, виконавська дисципліна в училищі базується на свідомому і сумлінному ставленні усіх працівників до виконання своїх функціональних і посадових обов'язків, до оволодіння новітніми освітніми технологіями, до формування сучасних професійних компетенцій. Але поряд з тим ряд педагогічних працівників спрацювали неефективно. Їм неодноразово вказувалось на недоліки в роботі. На жаль, одному педагогічному працівнику оголошено догану.

В училищі функціонує бібліотека, яка є інформаційним центром навчального закладу. Вона забезпечена підручниками та посібниками професійно-технічного циклу на 82%, з загальноосвітніх предметів – на 100%. Систематично випускаються періодичні видання професійного, методичного спрямування.

Бібліотечний фонд за 2020-2021

мадсько-го контролю за прозорістю прийняття і виконання управлінських рішень, запровадження

колегіальної етики управлінської діяльності в Державному професійно-технічному навчальному закладі «Вінницьке МВПУ» сьогодні звітуємо для того, щоб зробити певні підсумки роботи колективу училища, оцінити діяльність директора на посаді протягом 2020-2021 н.р. і намітити перспективи розвитку закладу професійної (професійно-технічної) освіти на 2021-2022 н.р.

Хочу відзначити, що робота директора і колективу нероздільні: в чомусь директор направляє колектив, а ще частіше саме колектив змушує директора робити ті, чи інші дії. Тому, звітуючи про свою роботу, опиратимусь, все ж таки, на роботу колективу.

У своїй діяльності протягом звітного періоду я керувався Статутом училища, Правилами внутрішнього трудового розпорядку, посадовими обов'язками директора ПТНЗ, законодавством України, іншими нормативними актами, що регламентують роботу керівника ПТНЗ.

Як відомо, заклад освіти протягом 2020-2021 н.р. здійснював підготовку робітничих кадрів за шістьма інтегрованими та двома широкопрофільними (укрупненими) професіями, готував молодших спеціалістів та фахових молодших бакалаврів за спеціальністю «Підприємництво, торгівля та біржова діяльність» для підприємств регіону.

Контингент ВМВПУ на 01.09.2020 р. складав 813 здобувачів освіти, з них на I курс було зараховано 337 здобувачів. Середня наповнюваність в групах складала 26,6.

Співпрацюємо з місцевою службою зайнятості уже більше 27 років. Вперше за 2020-2021 навчальний рік на базі училища не проводилась курсова підготовка груп

ня позитивного результату. Саме життя сьогодні підтверджує необхідність нам усім переорієнтуватися, мінятися, вчитись. Поверхова діяльність приречена на неуспіх. Необхідно переглянути систему навчання та вдосконалення педагогічної майстерності.

У цьому році заклад освіти закінчили 297 випускників, з яких одержали диплом з відзнакою 14 учнів, що становить 5 % від загальної кількості, це на 1% менше порівняно з минулим навчальним роком.

Досить важливим питанням є працевлаштування випускників. У лютому був проведений випуск учнів двох груп, а у червні – 10 груп. Станом на сьогодні питання працевлаштування літнього випуску залишається відкритим, адже визначились лише 67 %.

Соціальне партнерство сьогодні є необхідним для вирішення нагальних питань працевлаштування та проходження виробничої практики на оплачуваних робочих місцях.

Протягом 2020-2021 н.р. значна увага приділялась виконанню плану виробничої діяльності.

За 1-ше півріччя 2021 року станом на 10.06.2021 виконано план виробничої

н.р. поповнено 603 примірниками. На цей час бібліотечний фонд становить 12682 пр. художньої літератури, 17963 пр. підручників.

Аналіз підсумків роботи підрозділів методичної служби училища за 2020-2021 н.р. свідчить, що педагогічний колектив ефективно працював над реалізацією освітніх завдань, які були сконцентровані в проблемі «Формування життєвих компетентностей учня та вдосконалення професійної компетентності педагога шляхом використання інноваційних технологій». У цілому можна зазначити, що зріс рівень педагогічної майстерності педагогів.

Зростанню рівня педагогічної майстерності сприяла система атестації педагогічних кадрів – один із найважливіших аспектів у діяльності кожного педпрацівника.

Ефективному проведенню атестації в училищі передувала організаційна робота, яка була направлена на виконання завдань, передбачених Типовим положенням про атестацію педагогічних працівників.

У ході атестації були вивчені та узагальнені педагогічні досвіди роботи педагогічних працівників, які атестувались. Педагоги впродовж атестаційного періоду виступали зі звітами на методичних засіданнях, брали участь у педагогічних читаннях, засіданнях педагогічних рад, обласних секціях, на яких ділилися досвідом своєї роботи з колегами.

Атестацію пройшли 20 педагогічних працівників (14 викладачів, 5 майстрів виробничого навчання, 1 методист, 1 вихователь гуртожитку).

Поряд із позитивним рішенням атестаційної комісії було прийнято рішення про невідповідність раніше присвоєній кваліфікаційній категорії «спеціаліст вищої категорії» та пониження до кваліфікаційної категорії «спеціаліст першої категорії» одному педагогічному працівникові.

Вивчені та узагальнені досвіди роботи викладачів та майстрів в/н: Стець І.І., Фурман А.В., Домінова М.А.

Викладачами та майстрами виробничого навчання було підготовлено та проведено 13 відкритих уроків, що на 61 % менше порівняно з минулим навчальним роком. Майже всі отримали схвальний аналіз і заслуговують на впровадження досвіду серед працівників училища. Тут, на мою думку, може бути лише одне пояснення, педагогічний колектив, керівники підрозділів не змогли організувати, забезпечити проведення відкритих уроків під час дистанційної форми навчання.

Педагогічний колектив активно залучається до роботи у обласних семінарах, засіданнях творчих та ініціативних груп, науково-практичних конференціях тощо.

У вересні поточного навчального року було нагороджено училищного педагогічного премією: Коношевич Т.В. – І премією (2500 грн.), Мельничук Л.В. – II премією (2000 грн.).

До реалізації завдань методичної роботи активно залучаються досвідчені педагогічні працівники. Вони є головами методичних комісій (8), керівниками підструктур. За їх активної участі проходять предметні тижні, декади, олімпіади, конкурси фахової майстерності, методичні засідання, тощо. Всі методичні комісії на належному рівні провели декади, до яких була залучена значна кількість здобувачів освіти.

Кожний навчальний рік – це сходинка у подальшому розвитку, нові проблеми, які необхідно розв'язувати. А щоб ця сходинка була інноваційною та результативною, необхідно об'єктивно проаналізувати попередній досвід. Безумовно, у досвіді

нашого колективу є багато здобутків та досягнень.

Наші досягнення у 2020-2021 н.р. на міжнародному, всеукраїнському та обласному рівнях:

1. Конкурс на здобуття Грантів обласної Ради та обласної державної адміністрації для закладів освіти. Проект «Відеостудія дистанційної освіти закладу професійної (професійно-технічної) освіти» І місце (35 тис. грн.).

2. XII Міжнародна виставка «Сучасні заклади освіти» та Міжнародна виставка освіти за кордоном «World Edu» - нагороджено золотою медаллю та дипломом за активну участь і професійну презентацію наукових досягнень.

3. Міжнародна виставка «Інноватика в сучасній освіті» - золота медаль.

4. XXIV Міжнародний конкурс шкільних медіа, перемога у номінації «Краще медіа професійно-технічного навчального закладу».

5. Всеукраїнський конкурс «Панорама творчих уроків» - друге місце у номінації «Філологічна» (Нагірна Т.В.)

6. Участь у XVIII Міжнародний конкурс із Web-дизайну та комп'ютерної графіки серед студентів та учнів. Результат: у номінації «2D-фотоколаж» Хоров Влад (6 група) - 3 місце; у номінації «3D-графіка» Хоров Влад (6 група) - 2 місце; у номінації «Краща графічна реалізація» Хоров Влад (6 група) - 2 місце. Снідевич Дмитро (10 група) – 3 місце. Та інші конкурси, у яких з.о. та педагогічні працівники посіли перші та призові місця. На загал – 24 конкурси.

Відповідно до роз'яснення, що дало Міністерство освіти і науки про проведення навчання в умовах карантину працівниками відділу було організовано налаштування корпоративного підключення до сервісів Google G Suite, що дало можливість організувати навчання з використанням «змішаних форм» та технологій дистанційного навчання.

Разом із відповідальною про впровадження програмного продукту Microsoft Щербанюк Л.О. здійснили корпоративне підключення закладу до Office 365.

Не зважаючи на проблеми, пов'язані з пандемією, навчальний заклад за період 2020-2021 навчального року зміг поновити парк комп'ютерної техніки на 72 одиниці.

Крім цього 59 одиниць комп'ютерної техніки було списано і утилізовано, 10 комп'ютерів передано Зозівському професійному аграрному ліцею. Сьогодні в закладі налічується 374 комп'ютери. Незначна частина техніки сьогодні не відповідає вимогам і потребує заміни.

Постійно ведеться робота по наповненню сайту освітнього закладу.

Здійнюється контроль за роботою системи відеонагляду.

За кошти гранту придбали лабораторне мережеве обладнання, яке встановили та налаштували в каб. 228. Учні працюють із сучасним мережевим обладнанням, налаштовують його для забезпечення роботи мережі.

Ведеться робота в системі ЄДЕБО. Здійснили замовлення та підготовку до друку документів випускникам та слухачам освітнього закладу.

Виховна робота у 2020-2021 навчальному році була спрямована на створення сприятливих умов для всебічного розвитку дітей на кожному з вікових етапів, на адаптацію в учнівському колективі, на формування демократичного світогляду та ціннісних орієнтирів, на засвоєння морально-етичних норм поведінки, на формування усвідомленого вибору здорового способу життя, на осмислення самовизначення в обраній професії, на пропаганду духовних надбань українського народу, на вихован-

ня любові до рідної землі, на формування правової культури, негативного ставлення до протиправних діянь, на розвиток учнівського самоврядування.

Зі зниженням потенціалу загальнолюдських і духовних цінностей в будь-якому суспільстві, зокрема і в українському, активно проявляється феномен сирітства та зростає кількість дітей, які залишилися без батьківського піклування. У сучасних умовах кількість дітей, які залишилися без піклування батьків, зростає з кожним роком. Це зумовлює необхідність пошуку нових підходів до формування ефективної співпраці усіх учасників освітнього процесу. Однак, слід зазначити, що не зважаючи на усі позитивні тенденції у розробці та впровадженні цієї роботи, такі діти залишаються не підготовленими до самостійного життя в сучасному суспільстві. За роки перебування в соціальних установах вони забувають про самообслуговування, звикають до того, що їх одягають, взувають, годують. Вони не вміють жити самостійно. Це і породжує постійний страх невизначеності щодо фінансового забезпечення власних потреб, наявності місця проживання та вибору майбутньої професії.

Здобувачі освіти з числа дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, протягом навчального року були забезпечені безкоштовним харчуванням, підручниками, єдиним квитком, безкоштовно відвідували гуртки. За період вересень 2020 р. – червень 2021 р. здобувачам освіти зазначеної категорії було виплачено 554,857 грн. стипендії та 92.876 грн – кошти на матеріальну допомогу, літературу та одноразові виплати випускникам.

Налагоджено співпрацю з громадськими організаціями та медичними установами (Вінницький обласний наркологічний диспансер, клініка «Дружня до молоді», громадська організація «Джерело надії», громадська організація «Місія в Україні», обласним центром профілактики та боротьби зі СНІДом, Вінницьким обласним центром «Здоров'я»)

Зі здобувачами освіти, які перебувають на внутрішньому обліку та віднесені до «категорії дітей з проблемною поведінкою», проводиться обстеження житлово-побутових умов, здійснюються рейди щодо умов проживання в гуртожитку. Ведеться контроль за відвідуванням училища.

У 2020-2021н.р. заклад освіти надав можливість здобути професійну освіту дітям, що закінчували спеціалізовану школу. Це був перший нелегкий досвід, але наполеглива праця, бажання турбуватися про дітей з інвалідністю має велике значення для країни в цілому та нашого закладу зокрема.

На 01.09.2020 р. в гуртожиток було поселено 282 учнів, із них: діти-сироти та діти, позбавлені батьківського піклування – 13 чол., діти учасників бойових дій в зоні проведення АТО – 17 чол., з числа дітей, які зареєстровані, як внутрішньо переміщені особи – 1 чол., з числа мало-забезпечених – 26 чол., з числа дітей-інвалідів – 15 чол.

Важливим аспектом збереження здоров'я учнів є створення умов для раціонального харчування здобувачів освіти.

Протягом року в училищі щоденно харчувалося в середньому 185 здобувачів. З них 75 здобувачів з числа дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування та інших пільгових категорій. За власний рахунок – 110 здобувачів освіти.

З метою попередження надзвичайних ситуацій в закладі освіти, забезпечення безпеки життєдіяльності здобувачів освіти

та всебічного напрацювання навичок і дій під час надзвичайних ситуацій учасників освітнього процесу, згідно з вимогами законодавства України, на виконання доручень Міністерства освіти і науки України, наказів та рішення колегії Департаменту гуманітарної політики ВОДА, внутрішніх наказів в училищі всіма відповідальними особами, які здійснюють контроль з питань охорони праці, за протипожежний та техногенний стан будівель, приміщень після закінчення роботи. Перевіряється технічний стан системи опалення, трубопроводу, електрообладнання. Приміщення забезпечені необхідною кількістю первинних засобів пожегогасіння, підтримуються в робочому стані вогнегасники та необхідні інвентарем укомплектовані пожежні щити.

Хочу зазначити, що результатом відповідного виконання своїх обов'язків всіма працівниками за 2020-2021 навчальний рік в закладі не зафіксовано жодного випадку травматизму.

Фінансування навчального закладу здійснюється за рахунок державного бюджету; юридичних та фізичних осіб; центрів зайнятості; спонсорських надходжень.

На сьогоднішній день Первинна профспілкова організація нашого закладу нараховує 110 чол.

За період з 01.09.2020 року по 10.06.2021 було надано матеріальну допомогу членам профспілкової організації та преміювання ювілярів на суму – 17000 грн, закупка марлевих пов'язок (2000 шт)на суму 6000 грн.

До профспілкового комітету працівників входить й учнівська профспілка., членам якої за період 2020 – 2021н.р надавалася матеріальна допомога а також видіялись кошти на святкування дня обдарованої молоді на суму – 14500.

На придбання новорічних подарунків для працівників училища витрачено 18900, на листівки з нагоди Новорічних свят – 608,81 грн. Новорічні подарунки придбали дітям-сиротам, дітям позбавленим батьківського піклування, інвалідам на суму 2600грн. Плануємо надати матеріальну допомогу членам профспілки для проходження медичного огляду в сумі 15840 грн. (220 грн на кожного).

Впродовж 2020-2021 навчального року були проведені ремонтні роботи на загальну суму 211 тис. 736 грн.

Пріоритетні завдання на 2021-2022 навчальний рік

1. Провести ремонт першого поверху гуртожитку.

2. Відремонтувати один кабінет теоретичного навчання.

3. Продовжити вдосконалення матеріально-технічної бази.

4. Приділити особливу увагу питанням ОП, БЖД.

5. Постійно контролювати питання щодо економії матеріально-технічних та енергетичних ресурсів та забезпечити їх виконання.

6. Розвивати та конкретизувати роботу із соціальними партнерами.

10. Проводити вдосконалення професійної та методичної майстерності педагогічних працівників.

Звіт директора у повному обсязі можна прочитати на web-сайті освітнього закладу

QR – код звіту директора у повному обсязі

ЗНАЙМО, ПАМ'ЯТАЙМО ТА ЗБЕРІГАЙМО!..

Кожна родина має свої «корені». А чи кожна людина цікавиться минулим своєї родини і знає про своїх пращурів, хоча б на декілька поколінь в минуле?..

Хотілось би розповісти про те, як цінується минуле і родинні зв'язки в сім'ї однієї з учениць нашої групи.

«Дивлюсь я на небо, тай думку гадаю...», «Взяв би я бандуру...» – всі чули ці пісні. А хто написав їх? Чиї вони? Більшість переконливо відповіли, що вони «народні». Так, ці пісні давно стали народними. Але ж у них є конкретний автор. Його ім'я – Михайло Миколайович Петренко...

– Одного разу при спілкуванні з Настею, ми торкнулися дуже важливої для кожної людини теми – теми своєї родини. І дівчина мені розповіла, що знає про своїх далеких родичів. Я поцікавилась у Насті, як вона дізналась про свою велику родину.

Одного дощового сірого, але чудового, вечора, ми з мамою сиділи на кухні за чашкою запашного чаю та й згадували про свою велику родину, яка, на мій подив, виявилася набагато більшою, ніж я собі уявляла. Я слухала розповідь мами з цікавістю. Особливо мене вразила новина, що видатний поет-романтик Михайло Петренко, виявляється, мій 4-й прадід. А я-то все думала, чому все так виходить: і вірші скласти, і твір написати, іноді навіть у віршованому варіанті. Та ще й тяга до малювання та до музики в мене! А воно от яка цікавинка виявилася! Це не тільки «від природи», як мама казала, а далеко закладені вміння та смаки на-

шого роду, які передаються із покоління у покоління.

Тоді ми з Настею поцікавилися в її мами, звідки вона дізналась про талановитого пращура?

Оксана Миколаївна нам розповіла:

Це було давно, коли я ще була маленька. Скільки років тоді було, вже й не згадаю. Але думаю, що це й до школи не ходила. Ми гостювали у моїх бабусі і дідуся в Умані. І одного разу, прогулюючись «Софіївкою», розмовляючи про різне, мама і повідала про те, що ми є нащадками Михайла Петренка.

Я була дуже вражена. Тож прийшовши додому, я одразу до бабусі з дідусем побігла. От вони і розпочали цікаву розповідь про поета, про наш рід, про те, що виявляється бабуся Наташа (Наталья Борисівна) – мама Настіної бабусі Лариси (моя мама Шептій Лариса Костянтинівна), правнучка його. Та ще й такий випадок був: якось дідусь (Шептій Костянтин Михайлович) ходив кімнатою та співав одну із пісень поета («Взяв би я бандуру») – «Марусенько любя, пожалій мене, візьми моє серце, дай мені своє...» А бабуся почувши таке, спитала його, про яку це він Марусю співає? А дідусь відповів, що це ж слова із пісні свого прадіда він цитує! Ось так і дізналась...

Довго і багато цікавого ще розповідала мама Насті. І було видно, як насправді небайдужа їй ця розмова, як пишається вона своїми пращурами, своїми знаннями про свій рід, свої «корені». Вона навіть показала сайт, присвячений дослідженням генеалогії роду видатної людини – Михайла Петренка. І ми з Настею знайшли ту «гілочку» родинного «дерева», де вписана вже Оксана Миколаївна і навіть Настя!

У цій розмові я побачила таку гордість людини за своїх пращурів, вдячність дослідникам, які допомагають зберігати родинні «гілочки» і нам, що ми можемо розповісти про це читачам нашої газети «Молодіжний вісник».

Оксана Миколаївна сказала дуже важливі слова: «Потрібно будь-що зберігати історію поколінь, минулих та майбутніх. Адже без історії немає майбутнього. Зникатиме історія – зникнемо і ми!»

Лукашенко М.М. — майстер виробничого навчання

У ДРУЖНІЙ РОДИНІ І В ХОЛОД ТЕПЛО

Якщо говорити про мою сім'ю, то її я, безумовно, можу назвати найбільшим скарбом у моєму житті! Кожен у моїй сім'ї має для мене велику цінність. Найбільшу зпоміж усіх має мати, вона в мене дуже розумна та заповзятлива жінка. Обсяг роботи, який вона виконує, мені навіть уявити важко. Не зважаючи на це, мати знаходить час і на родину: поговорити зі мною про мої проблеми, відвідати кафе з сестрою та пограти з молодшеньким.

Також я дуже ціную мою сестру, яка готова вислухати мене та дати пораду. Вона завжди може допомогти мені у тяжку хвилину, за що я її теж, безумовно, дуже ціную.

Ну і як не згадати про мого молодшого братика, якого я ціную за те, що він дуже добрий хлопець, дуже турботливий та має свій неповторний характер.

Я радий, що в нас є наші домашні улюбленці, які безумовно є членами нашої родини та яких я теж дуже ціную. Наприклад, наш собака. Він завжди дарує мені безліч емоцій, любить мене та з ним приємно проводити час. Та-

кож є два котики. Вони часто завдають клопоту нам, але для мене вони дуже багато значать. Це тому, що тільки вони можуть доповнити нашу родину і подарувати оселі неповторний затишок.

Стільки років мешкаю з ними в одній оселі, навіть не уявляю свого життя без них! Напевно, це і є щастя для мене...

Савелій Костіков, здобувач освіти групи 10

ІСТОРІЯ СВЯТКУВАННЯ ДНЯ БАТЬКА

Це свято взяло свій початок у 1909 році і вперше було відзначено у місті Спокан, штату Вашингтон, США. Ініціатором Дня батька виступила жінка – Сонора Сمارт, в заміжжі міс Додд.

У роки її дитинства в їхній сім'ї, разом з нею, налічувалося шестеро дітей. Після народження шостої дитини їхня мама померла й усі турботи про дітей (і новонародженого малюка теж) узяв на себе батько – Вільям Джексон Сمارт. Він зробив абсолютно все, щоб його діти не були позбавлені турботи, розуміння і любові. Діти виросли. Кожен пішов своїм шляхом. Сонора також вийшла заміж.

Під час святкування 1910 року національного Дня матері жінці спало на думку, що роль тата в сім'ї не менш важлива за материнську, багато батьків по всьому світу так само, як і колись її тато, також виховують дітей самостійно. Батьки на рівні з матерями достойні такої ж поваги та вдячності.

Вона пішла до міської ради і запропонувала заснувати нове свято – День батька. Зовсім скоро цю ідею підтримали і в інших містах штату, а національним святом в Америці цей день став у 1966 році. В Україні офіційно День батька відзначають в третю неділю червня з 2019 року. Це свято виражає вдячність і любов, які діти присвячують своєму батькові.

Учні групи №20 нашого навчального за-

кладу також долучились до цього свята, написавши листи своїм батькам. Листи – подяки, листи болю, листи – прохання... Листи живим і померлим, листи батькам, які жодного разу не бачили своїх дітей... Головною темою усіх дописів є бажання дівчат та хлопців, щоб батько завжди був поруч, підтримував і любив їх, тому що він їм дуже потрібний!

Любий тату!

З якою теплотою згадую тебе, адже ти для мене завжди будеш найкращим! Порядний і мудрий - ти був прикладом нам в усьому, вмів підтримати у важку хвилину, дати пораду і справедливо посварити, коли потрібно. Пригадую, як приходив з роботи втомленим, проте усміхненим та доброзичливим і завжди цікавився, як я провів свій день. З тобою, тату, завжди було затишно та добре, ти купував нам різноманітні ласощі і тішився, що вони нам дуже подобались. З тобою відчувалась захищеність та впевненість у завтрашньому дні.

Я й досі пам'ятаю той стан у тебе на руках...Ти дуже багато працював, дбав про нас, аби ми були забезпечені всім необхідним...

Час летить швидко і мені шкода, що тебе немає разом з нами, але ти залишишся в моїй пам'яті таким справжнім, добрим, чуйним, дорогесеньким мій татусь!

Самарін Микита, з.о. групи №20

Привіт тату!

Я вже майже рік навчаюсь в училищі за професією «Агент з постачання. Продавець продовольчих товарів» так, як ти хотів, живу в гуртожитку, сумую за тобою... Давно тебе не бачила... Ми з мамою живемо в селі. Я стараюсь навчатись гарно, адже мрію продовжувати навчання і далі. Займаюсь спортом (футболом). Нам трошки важко без тебе, але ми стараємось по-тихеньку викручуватись... Зараз я шукаю собі роботу, так як ти мене вчив колись: не просити гроші, а самій заробляти на життя... Любий тату! Знай, що ми тебе дуже любимо і сумуємо за тобою, чекаємо на тебе завжди...

Антонюк Юлія, з.о групи №20

Привіт тату!

Мені 16 років, але я й досі про тебе нічого не знаю...Навіть імені твого... Шкода, мені дуже хотілось би дізнатись про тебе якомога більше. Мама не хоче про тебе розповідати, каже, що я ще мала для такої інформації. Я з дитинства мріяла про хорошого люблячого батька, який би проводив зі мною багато часу, грався, допомагав робити уроки, розповідав цікаві та смішні історії. Можливо, ми з тобою порозумілись би, адже, на думку мами, я на тебе дуже схожа. Мені з самого дитинства було цікаво, чому жодного разу ти не хотів мене знайти, невже тобі не цікаво, як живе твоя дитина. Так боляче стає, коли думаю про це...

Зараз мене виховує вітчим, є сестра, яку я дуже люблю. Він до мене гарно ставиться, інколи допомагає у справах, проте часто задивляюсь, як вони з сестрою проводять час і аж сльози виступають на очах... Пригадую, що в дитинстві мені дуже хотілось, щоб зі мною грався і батько, а не лише мама. Інколи так не вистачає твого сильного, мужнього плеча, за яким можна було б сховатися. Напевно, в тебе уже інша сім'я, дружина, діти... Твої батьки могли б бути моєю бабусею та дідусем, але ти позбавив мене цієї можливості. А ще думаю, що, можливо, ти був важкохворим або помер, і я відчуваю вину за такі думки та припущення...

Знайди мене, тату! Я чекаю на тебе уже багато років! Зичу тобі добра, щастя, здоров'я та благополуччя!

Самурова Тамара, з.о групи №20

Привіт тату!

Я хочу тобі розповісти, що виросла, навчаюсь, маю особисті стосунки, але часто тебе згадую. Так, знаю, що тебе більше немає, але з іншого боку розумію, що ти мене чуєш і бачиш, принаймні, дуже хочеться вірити в це. Ти більше не візьмеш мене за руку і ми не підемо гуляти з собакою, ти не навчиш мене їздити на велосипеді та рибалити, але я хочу, щоб ти просто знав, що я дуже тебе люблю, і ти в моєму серці назавжди.

Серебрякова Тетяна, з.о групи №20

Матеріал підготувала Грибик Т.А., викладач

ШІСТЬ ПРОБЛЕМ СУЧАСНОЇ МОЛОДІ

Молода людина стоїть перед проблемою: як стати самостійною людиною, посісти своє місце в житті? Перед нею стоїть безліч проблем, які необхідно вирішити. Давайте подивимося, з якими труднощами їй доведеться зіткнутися.

1. Де навчатися?

Робота на прибутковій професії практично неможлива без професійної підготовки та вищої освіти. Тому випускники середньої школи прагнуть продовжити свою освіту.

Єдине, що може зробити молода людина, щоб мати можливість безкоштовно навчатися у ВНЗ – добре підготуватися до ЗНО. А це часто потребує додаткових коштів від батьків, щоб звернутися по допомогу до репетиторів. В іншому випадку потрібно бути готовим платити за своє навчання.

2. Проблема працевлаштування.

Протягом довгого часу молоді відводилося другорядне місце у сфері праці, що, як наслідок, посилювало її матеріальну та психологічну залежність від старших поколінь. Нині близько 90% молодих людей живуть на частковому або повному утриманні батьків та рідних. Основна частина молодого покоління при

переході до ринку орієнтованої економіки розраховує на суспільну допомогу і захист, а не на власні сили.

Представники зазначеною соціально-вікової групи, маючи високі амбіції і не маючи достатнього досвіду роботи, часто залишаються незатребуваними на ринку праці, що може призвести до бідності певних верств населення. Ситуація, що склалася, веде, в свою чергу, до загострення криміногенної обстановки в країні: збільшується кількість злочинів, алкоголізм і наркоманія, скорочується середня тривалість життя.

3. Де жити?

Незалежність і самостійність, до яких прагне молодь, дуже складно отримати без власного житла. Власне житло – це окрема квартира, яка може бути не тільки придбана, але і орендована.

По-перше, молодь завжди і скрізь не є забезпеченою частиною суспільства. Вона є окремим класом суспільства, який тільки починає жити і користується ресурсами своїх батьків. Це означає, що батьки приймають рішення, чи потрібна їхній дитині або молодій сім'ї окрема квартира чи ні. А вибір і рішення батьків залежить не тільки від їхньої поглядів на життя, а й

від матеріальної забезпеченості. На жаль, молоде покоління не може розраховувати на державну допомогу.

4. Де відпочивати?

Де молода людина проводить час поза навчанням, домівки і роботи? Це питання дуже важливе. Важливо, щоб молодь у цей час дійсно займалася чимось позитивним. Але реальність нас зіштовхує з тим, що більшість проводять свій вільний час за гаджетами, від яких їх не відірвати. Це призводить до того, що вони копіюють чужу поведінку, втрачаючи себе самих, намагаються створити гарну картинку.

5. На що жити?

Знайти роботу, яка стане джерелом основного доходу – це чергова проблема, яку необхідно вирішити. Коли молода людина шукає роботу, вона намагається вирішити дві свої проблеми: кар'єрний ріст і матеріальний добробут.

Починаючи працювати, вона думає, що буде робити через рік-два, яку роботу зможе отримати у майбутньому. І для неї дуже важливо розуміти і прогнозувати, який буде отримувати досвід і практичні знання, що буде розвивати її професійні навички.

З іншого боку, людина, яка починає

самостійне життя, вимагає від свого роботодавця такої оплати праці, яка відповідає її рівню життя.

Безробіття серед активного і працездатного населення веде до зростання злочинності, соціального розшарування, а як наслідок, до соціальної напруженості.

Проблема безробіття призводить до міграції населення до країни, де є робота, а це – до витоку молодих кадрів.

6. До чого прагнути?

Молодь сьогодні не має чітких орієнтирів у житті. Молодій людині необхідно мати уявлення про життя і навколишній світ. Їй потрібно розуміти, що таке добре, а що таке зло. Їй потрібно знати закони того світу, в якому вона живе. Вся ця інформація надходить до дитини від батьків, друзів, педагогів, з казок, мультиків, пісень і кінофільмів. А молодь отримує картину світу зі ЗМІ, продуктів масової культури і свого життєвого досвіду. На жаль, ця картина не є позитивною. Жорстокі фільми, жахливі новини, доступність до будь-якої інформації в інтернеті не полегшує справу виховання позитивного мислення у молоді.

Геркалюк Г.В., викладач

НАЙРІДНІШІ ЛЮДИ - БАТЬКИ

Людина завжди повинна знати, звідки вона пішла в життя. Ніхто не має права бути безбатьченком. У світі є батьки і діти. Рід людський складається з поколінь – це велика мудрість нашого буття.

Людина смертна, але безсмертний народ. Його безсмертність – у наступності поколінь. Багатства народної душі зберігаються в пам'яті, в серцях, у вчинках старших – твоїх дідів і батьків.

Мама – найкраща, найдоб-

ріша. Батько – найдужчий, найсміливіший. Найближчі, найрідніші – і найкращі. За старих часів вважали, що влада батька має небесне походження. Про шанування батьків існувала окрема заповідь, а хто не дотримувався цієї заповіді, того Бог жорстоко карав..

Батьки відповідають за свою сім'ю перед суспільством і законом. Вони мають велику владу і повинні мати авторитет у своїй сім'ї. Дітей повинні виховувати батько з матір'ю. Слова «отець – мати, батько – мати» належать до одного з найбільш характерних атрибутів українського фольклору. Найдорожчими у житті кожної лю-

дини є батьки. Батьків ми любимо всім серцем до кінця своїх днів. І якщо стосунки в сім'ї теплі і щирі, то це найвища цінність.

Батьки ... Люди, що дали нам життя, виховання, дах, їжу. Багато хто з нас не цінує цього, може підвищити голос, сказати щось, що ранило. Батьки... Святі люди... Ми їм зобов'язані всім! Своїм існуванням, своїми можливостями.

Батьки... Дві найрідніші людини, дві світлі душі. Багато чого вони пережили заради нас, всупереч усьому прагнуть кращого життя, щоб ми не відчували необхідності ні в чому, щоб ми були ситі, одягнені, мали освіту,

статус у суспільстві. Вони робили все це заради нас. А чи цінуємо ми це? Ми часто нехтуємо словами батьків, вважаємо, що вони просто не знають, а насправді ж не знаємо ми. І в якийсь момент життя все-таки зрозуміємо їх, переконуємося, що вони мали рацію. Головне – розуміти це вчасно і встигнути попросити вибачення, встигнути сказати цим людям, що любиш їх. Це буде для батьків найбільшою винагородою – почути, як сильно дитина любить їх і цінує, побачити, що все, що вони робили, не даремно.

Яричук Тетяна, з.о. групи №48

ЯКА ВОНА, СУЧАСНА МОЛОДЬ? ПРО ЩО ВОНА МРІЄ, ЧИМ ЖИВЕ, ЯКІ ПРОБЛЕМИ ЇЇ ХВИЛЮЮТЬ?

Молодість – це найкращий і, водночас, складний період, адже саме молодь першою підхоплює нові виклики сучасного життя, включаючи при цьому юнацький максималізм і віру в правильність своїх рішень, часто навіть не думаючи про їх наслідки.

Головною рисою сьогоднішньої молоді є технологічність. Так звані покоління Z та Альфа виростили з гаджетами у руках і через безперервний потік інформації нинішня молодь набагато швидше її сприймає і це є причиною домінування кліпового мислення, що дозволяє швидше перемикається між кількома речами і не звертати увагу на несприятливий для роботи фон. Дослідники вказують, що здатність виконувати мультизадачі буде вкрай корисною при працевлаштуванні.

А які насправді проблеми турбують сучасну молодь і які виникають перешкоди у них на шляху, поділяться учні групи №20:

«Останнім часом загострилося чимало проблем, серед яких найпершими я виділю низький рівень життя, безробіття, економічну і соціальну залежність від батьків. П'ятирічний карантин і періоди локдауну

в період пандемії погіршили і до того не певну ситуацію. Часто батьки шукають кращого заробітку за кордоном, внаслідок чого розпадаються сім'ї, підлітки не отримують достатньої уваги та підтримки від батьків і поступово все більше віддаляються один від одного, шукаючи розуміння часто в сумнівних компаніях. На мою думку, керівництву держави слід звернути особливу увагу на цю проблему, адже мова йде про сотні і навіть тисячі зруйнованих сімей і понівечених дитячих долі», - Крижанівський Андрій

«Молоде покоління залишилося без надійних соціальних орієнтирів. Руїнація традиційних форм соціалізації підвищила особисту відповідальність молоді за свою долю, поставивши її перед необхідністю вибору, виявила неготовність більшості з них включитися в нові суспільні відносини. Зневірені підлітки, які не потрібні ні суспільству, ні собі, намагаються знайти заспокоєння в наркотичному та алкогольному дурмані. Нерозривно пов'язана з наркоманією проблема пошуку себе в житті, втрата відповідальності і майбутнього», - Дьоміна Дарія

«Проблемою сучасних молодих людей є професійне самовизначення. Перед випускником школи стоїть багато питань. Яку професію обрати? До якого освітнього закладу піти на-

вчатися? Чи вистачить у батьків коштів за- платити за навчання? Як покаже практика, часто рішення приймається вже в останню хвилину, а роздуми про правильність вибору це певний час продовжують турбувати молоді людину і її батьків. Але головна проблема це попереду – це працевлаштування. Чи знайде молодий спеціаліст роботу за спеціальністю після закінчення навчального закладу? Відповідь на це питання не завжди є ствердною. Особливо це стосується невеликих міст і містечок.. Саме тому близько 80% випускників планують по закінченню професійного навчання шукати роботу у великих містах. А яка доля чекатиме решту 20%, тих, хто хоче працювати і жити в рідному селі?», - Гльчук Олександра

«Я застерігаю вірити стереотипу, що сучасна молодь тільки вживає наркотики і безцільно шукає, чим би зайнятися в житті. Це не так! Я й багато моїх друзів та й просто знайомих однолітків займаюся спортом, ведемо здоровий спосіб життя, маємо величезну справу до знань. Ми цілеспрямовано прагнемо самовдосконалення і щиро намагаємося зробити світ довкола кращим. Мої знайомі навчаються в кількох університетах, підробляють вечорами, а у вихідні займаються благодійністю. Але і тут теж існують проблеми, адже освічені молоді люди не бачать свого майбутнього в Україні.

Здобувши освіту і практичні навички, вони реально оцінюють свої сили і не всі погоджуються жити на скромну мінімальну зарплату, тому й багато кращих молодих людей прагнуть працевлаштуватися за кордоном», - Власенко Катерина

Аналізуючи вищевикладене, можна зробити висновок, що сучасна молодь не є однорідною масою, вона прагне різнобічно розвиватися, бути особливою і вирізнятися серед однолітків. Для неї притаманне прагнення до самореалізації, самоствердження та розвитку своїх особистісних можливостей, молодь – це фундамент нашого суспільства. Тому першочерговим завданням держави є турбота про її майбутнє, створення всіх умов для розвитку та всебічної підтримки її потреб.

Ліні Костенко належать такі слова: «Кожному поколінню сняться свої кошмари». Тож старше покоління має звернути увагу на проблеми сучасної молоді, від вирішення яких залежить майбутнє нашої держави. На першому плані повинна бути молодь, адже саме з неї розпочинається шлях до кращого життя.

Кирильчук М.Л., викладач іноземних мов

НЕ ЗРАДЖУЙТЕ МРІЯМ!

Наважтесь мріяти про життя, яко-го бажаєте понад усе. Йдіть вперед і втілюйте свої мрії в життя. (Ральф Вальдо Емерсон)

У всіх є мрії... Однак насправді їх дуже мало. Це тому, що більшість з нас налаштовуються на певні обмеження, які нас стримують. Це фізична нездатність, сумнів, страх або негативний вплив минулого. Багато людей в усьому світі не можуть перебороти себе, коли досягають свого ліміту. Тому вони здаються. Важливо навчитися долати встановлені межі своїх можливостей і націлювати себе на більше. Таке вміння дозволить вам здійснювати ряд ідей, які раніше не входили до списку ваших справ.

Багато хто, зіткнувшись із деякими труднощами, може легко переконати себе зупинитися ще напівдорозі до мети. Спрацює інстинкт, що захищає нас. Тому, коли ми стикаємося з неминучими втратами, перша думка, яка спадає – відмовитися. Щоб досягти своїх цілей, вам потрібно долати бажання здатися.

Більшість з нас боїться невідомого. Ми вже відчуваємо незручності, коли тільки подумки хочемо вийти із зони комфорту. Однак єдиний спосіб подолати обмеження наших можливостей – пізнавати невідоме.

Прикладом досягнення мети є колишня наша учениця групи 15, яка навчалася

за професією «Оператор комп'ютерного набору. Оператор поштового зв'язку.» - Людмила Друзь (Яричевська). Звичайна дівчинка, яка поставила собі мету і наполегливо йшла до її досягнення. І наразі Людмила не тільки мама трьох дітей, а і тренер-дієтологиня у відомому вінницькому фітнес-клубі.

Люда поділилася досвідом роботи над собою:

«НЕ ШУКАЙТЕ собі виправдання. Отже, що я зазвичай чую від клієнтів:

«Я поки просто на доріжці попрацюю»

«Так, я дуже хочу займатися, але зараз немає часу»

«Немає фінансової можливості»

«Мені не комфортно, що на мене дивляться в залі»

І це тільки частина заперечень.

Зазвичай за цими словами ховається лінь і страх. Страх, що потрібно взяти відповідальність за свою мету і докладати зусилля, страх спробувати щось нове.

Дайте відповідь самі собі: «Чи готові Ви прожити все життя так, як є зараз?»

Якщо ваша відповідь «ні» – то почніть діяти! Щоб навчитись це робити, спочатку треба кілька днів просто відслідковувати негативні думки. А далі – знищувати кожну. Ну знаєш, ті беззмістовні розмови з самим собою: «нічого з того не вийде», «немає сенсу», «якось обійдусь» і всяке таке інше.

Щоб ви знали, саме такі думки відганяють вашу мотивацію, і потім довго доводиться чекати її повернення. З часом, якщо постійно будете відганяти ті негативні слова, вони перестануть взагалі з'являтися в голові. І ви будете ще ближче до успіху. Хваліть себе за всі досягнення, нехай навіть невеликі! Все починається з малого – з любові до себе, з дисципліни і з поваги до своєї мети!

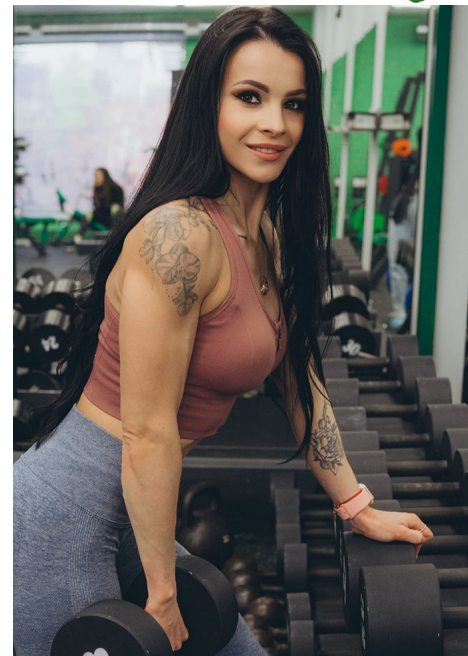
Ще рік тому я дивилася з екрана монітора на дівчаток в бікіні і захоплювалася їхніми формами. Чи могла я подумати, що буду стояти на сцені зі спортсменками і боротися за титул? Так – я стала учасницею Чемпіонату України ubrf. Це було більше схоже на сон, я навіть не мріяла про це... Зараз, озирнувшись назад, розумію, що всі наші сумніви у нас в головах!

Перший крок пройдено. Бажання продовжувати не зникло, навпаки хочеться виправити всі косяки, особливо в позуванні, тут важливо знайти саме своє, працювати над легкістю, жіночністю (те, чого катастрофічно не вистачало, але я знаю, що можу такою бути) також працювати над мімікою – це те, на що я не звернула увагу. Але я поставила собі за мету на майбутній сезон – стати чемпіоном. І нехай це нескромно, зате чесно.

Моя особиста порада всім вам: «Виштовхуючи себе за межі своїх можливостей, ви зможете стати тим, ким ви коли-небудь мріяли. Ви зможете досягти своєї мрії!»

Ми впевнені, що Люда обов'язково ста-

не чемпіоном! Адже вона уміє досягати мети!

А всім нам бажано не зраджувати своїй меті. Тільки є одна важлива умова: зміни повинні вести до мети, тобто бути діями, а не роздумами про те, чому не вдасться її досягти. Вибирайте різні варіанти і дійте. Важливо зрозуміти: коли ми активно діємо, помилки неминучі на шляху, якщо ми виправляємо їх, то отримуємо важливий досвід – досвід дій. Цей досвід більш важливий, ніж досвід досягнень.

**Бондарчук М.В., викладач
Друзь Людмила, випускниця**

РУХ - ЦЕ ЗДОРОВО!

Саме під таким гаслом Комітет з фізичного виховання та спорту Міністерства освіти і науки України започаткував традиційний Всеукраїнський фізкультурно-оздоровчий проєкт. Ця акція, яка охопила 8 червня всю Україну, привернула увагу і дітей, і батьків, і влади до потреби здорового способу життя.

Учнівський та педагогічний колективи Вінницького МВПУ звичайно також не залишили осторонь такої цікавої події. Дотримуючись усіх карантинних вимог, на базі навчального закладу проходили ряд активностей. Співочі та танцювальні флешмоби, рухливі та спортивні ігри, але родзинкою заходу стала товариська зустріч із волейболу між педагогами і вихованцями волейбольного гуртка. Це була дійсно – подія! У спортивній залі зустрілись дорослі і діти, вчителі та учні. Переодягнувшись у спортивну форму на майданчик вийшли: вчитель історії Кермаш Віталій Сергійович, викладач з Захисту Вітчизни Тимошенко Євген Степанович, майстер в/н Домінов Михайло Артурович та викладачі фізичної культури Моргун Роман Володимирович, Петелько

Ольга Костянтинівна. Учням-спортсменам, що займаються у спортивному гуртку з волейболу, було цікаво спостерігати за старшими. Адже вони бачили своїх учителів за таких обставин уперше. За учнівську команду виступали Мисечко Вадим та Сисак Дмитро (група №4), Хоца Яна, Прошина Дарина, Продан Карина (група №29). Завітав до нас також випускник 2020 року Жилияк Олег, фанат волейболу, колишній капітан збірної команди училища, а тепер військовослужбовець строкової служби Збройних Сил України. Олег приїхав додому у відпустку і завітав до рідної спортзали прямо на свято. Спостерігаючи за учасниками, відчувалась неймовірна атмосфера спілкування, радості та позитиву. Звичайно, молоде покоління дужче прагнуло перемогти. Але за підсумком трьох партій перемогу здобули все ж таки вчителі. Не знаю, може, досвід їм допоміг, чи може, все ж таки, класна гра Жилияка Олега, який, до речі, грав за команду викладачів. Це врешті-решт не так важливо. Очевидно одне, що саме командний дух об'єднує нас усіх разом, ще раз підтверджуючи, що рух – це здорово!

**Петелько В.В.,
керівник фізичного виховання**

ГІМНАСТИЧНЕ ТРИБОРСТВО 2021

У другій декаді травня в спортивній залі МВПУ проходила першість училища з гімнастичного триборства серед дівчат. Змагання були заплановані та проведені до Дня Європи, а також у рамках реалізації Всеукраїнського проєкту «Олімпійський модуль «EKOlympic».

Загалом у змаганнях взяло участь дев'ять команд. До програми змагань входило три випробування:

Стрибки зі скакалкою за 1 хв.,

Піднімання тулуба в сид (прес)

Стійка на ліктях (планка)

Приємно було спостерігати, як дівчата впораються з завданнями. А ще приємніше бачити те, що не зважаючи на двомісячний карантин, дівчатка не втратили спортивну форму і показали досить добрі результати.

Кращою у стрибках зі скакалкою стала учениця групи № 6 Пилипчук Ольга – 190 раз/хв.. У підніманні тулуба в сид (прес) усіх перемогла учениця гру-

пи №20 Швець Катерина, результат – 80 раз. Ну а в стійці на ліктях «планці», на характері, усіх перевершила учениця групи № 29 Хоца Яна, результат – 4 хвилини. Такі перемоги в особистому заліку. А в командному заліку почесне III місце посіли дівчата групи № 12 Заліська Ярослава та Калічева Катерина. Цікавою виявилась боротьба за I місце. За підсумками трьох видів змагань, однакову, найбільшу кількість балів набрали одразу дві команди. І для того, щоб визначити чемпіона, дівчата змагались у четвертому, додатковому раунді: «присіданнях». Учениці групи №5 Петрик Олена та Хоца Катерина довели свою першість і стали чемпіонками змагань. А учениці групи №29 Хоца Яна та Рущка Юлія посіли II місце.

Вітаємо наших дівчат з гарним виступом. Бажаємо завжди залишатись на висоті. До наступних перемог!

Петелько О.К., викладач фізичної культури

Словосполучення «Здоровий спосіб життя» ми чуємо досить часто. Але як ви розумієте що це таке?

Здоровий спосіб життя - це принципи, згідно із якими живе людина.

Серед основних його складових – правильне раціональне харчування; загартовування і фізична активність; дотримання особистої гігієни; відмова від шкідливих звичок (вживання алкоголю, наркотичних речовин, тютюнопаління); позитивні емоції; розвиток інтелектуальних здібностей; дотримання режиму праці, відпочинку; контроль за особистим станом здоров'я.

Як сучасна молодь розуміє, що означає здоровий спосіб життя? Результати опитувань свідчать, що 30% вважають, що це - «відмова від шкідливих звичок», і саме це є головним елементом здорового способу життя. Для 26,9% респондентів здоровий спосіб життя - це здорове харчування, 26,7% відповіли, що основою здорового способу життя є заняття спортом та підтримка фізичної форми, для 13,8% опитаних - це дотримання режиму дня, лише 2,6% респондентів відповіли, що це процедури загартовування.

На думку спеціалістів, здоровий спосіб життя – це сукупність всього вище згаданого. Це саме спосіб життя, який людина обирає свідомо, з метою збереження здоров'я та профілактики захворювань.

Ми у своїй групі також неодноразово розглядали питання шкідливих звичок, здорового способу життя. Одна з наших учениць Гут Тетяна при обговоренні зазначила: «Здоровий спосіб життя – це не тільки спорт, правильне харчування... Це насамперед хороший настрій. Кожна людина обирає свій шлях у житті, інколи люди не задумуються, який у них спосіб життя, чи правильний він, чи неправильний. Здоровий спосіб – це не тільки відмова від алкоголю, тютюнових виробів, а це вихід з друзями, сім'єю на прогулянку, на природу. Не потрібно займатися спортом цілий день, підтримуючи здоровий спосіб життя, можна зранку зробити зарядку. І якщо спробувати дотримуватися цих поглядів, то це буде крок до здоров'я».

Сьогодні нерідко можна почути про стан депресії у підлітків. Молодь стала менш стійкою до впливу зовнішнього середовища. Але й внутрішнє середовище, стан молоді людини нестабільний, не завжди адекватний і тому є дуже багато причин.

Дуже часто у молодих людей відсутній розпорядок дня, вони ведуть хаотичний спосіб життя. А як наслідок – знервованість, спроба вийти із цього стану різними способами. Шкідливі звички щорічно руйнують здоров'я і навіть позбавляють життя тисячі людей. І все це на добровільній основі, так як людина сама отрує, руйнує і вбиває себе, часто навіть не підозрюючи про це.

Хочу звернути увагу на інтернет-залежність, хоча багато хто не вважає це проблемою. Розвиток комп'ютерів, різноманітних

гаджетів, інтернету, соціальних мереж, відеоігор спричинили нову проблему – хворобливу залежність, перехід від реального життя до віртуального світу. Залежні люди трапляються не тільки серед підлітків, велика кількість зрілих людей страждають через проблему. Як наслідок – невміння або небажання спілкуватися з однолітками, агресивність, проблеми адаптації у суспільстві, сім'ї.

Як відомо, у здоровому тілі - здоровий дух. Тому взаємозв'язок між здоров'ям людини і його настроєм дуже тісний. Гарний настрій - перша ознака доброго здоров'я. Гарний настрій – це рівне, спокійне, дуже доброзичливе ставлення до світу і до себе самого; це обов'язково позитивне ставлення до всього, що нас оточує, і до всього, що відбувається з нами і навколо нас. Сучасні дослідження довели, що наш настрій впливає на здоров'я. Поганий провокує виникнення хвороби, хороший – допомагає захиститися або перемогти недугу. Своему настрою варто приділяти увагу і не давати йому перетікати в негативні емоції. Тільки перебуваючи в стані спокою, розслабленості і легкості ми будемо здатні до ясного і чіткого мислення, прийняття адекватних рішень і активних дій.

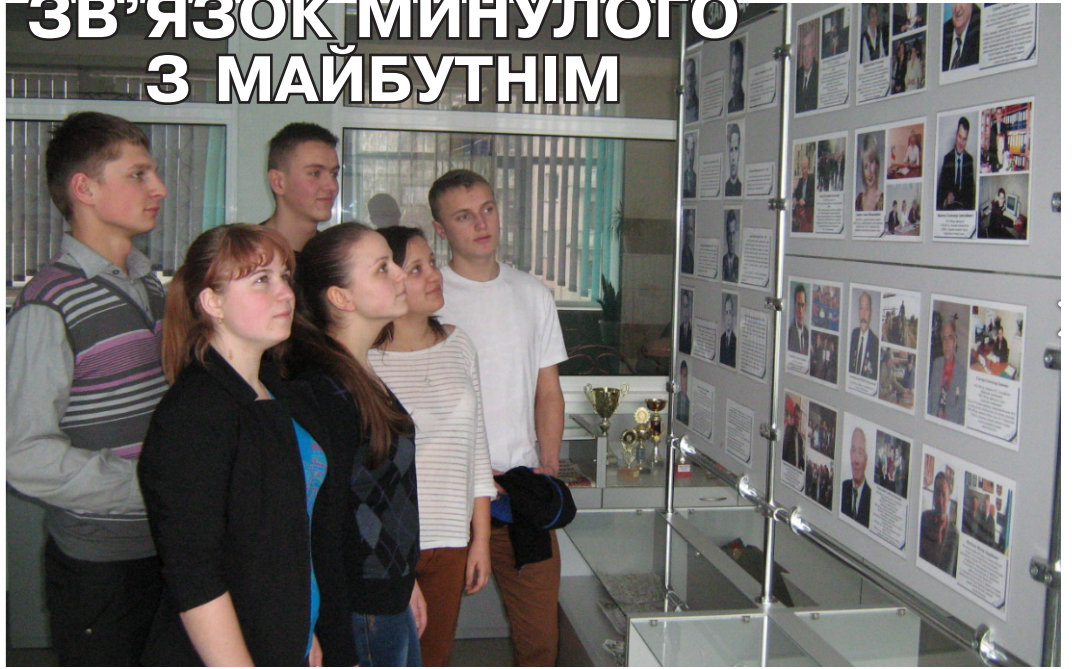
Наостанок хочу зауважити: важливе значення має той факт, що здоровий спосіб життя впливає на те, наскільки людина щаслива. Людина, яка правильно спить, правильно їсть, не має шкідливих звичок і займається спортом, має більш високий рівень вироблення гормону щастя, нормальний рівень цукру в крові порівняно з тим, хто цього не робить. Тому вона завжди сповнена енергії. Така людина буде щасливішою.

З учнями ми обговорювали й що ж таке щастя. Звісно, щастя для кожного різне. Хтось казав: «Щастя – це коли кожного ранку ти прокидаєшся і бачиш посмішку рідних тобі людей. Їхня посмішка приносить щастя. Це коли ти розумієш, що у твоїй сім'ї немає ніяких проблем». Інші висловлювалися, що це життя у своє задоволення. Щастя – це отримувати кайф від життя. Були й такі, хто казав: «Гроші – це для мене щастя! А чому гроші? Наше життя прив'язане до грошей. Щоб бути щасливим – потрібно їх мати!!!» Ті, в кого родичі були в АТО, казали, що щастя – це мирне небо над головою, коли ти знаєш, що рідна тобі людина жива та здорова...

Здоров'я нації - суттєвий показник суспільного та економічного розвитку держави. Здоров'я дітей - її майбутнє. Адже близько 75% хвороб у дорослому віці є наслідком умов та способу життя в дитинстві та юності.

Для того, щоб зберегти своє здоров'я, треба докладати неабияких зусиль, адже стан здоров'я людини залежить на 20 % від спадковості, на 10 % – від рівня розвитку медицини, на 20 % – від стану довкілля, на 50 % – від способу життя.

Колесник Н.А., майстер виробничого навчання

ЗВ'ЯЗОК МИНУЛОГО
З МАЙБУТНІМ

Хто не знає свого минулого, той не вартий свого майбутнього.

(М. Рильський)

Цей афоризм ми чули багато разів, але мало хто зміг вловити його глибоку істину, мудро зашифровану в одному реченні.

У Стародавньому Римі в кожному будинку була кімната, де зберігались портрети та особисті речі усіх пращурів, починаючи від засновника роду. І кожна дитину змалечку заводили в цю кімнату, і розказували про її походження, про діяння славетних предків, їхні досягнення, здобутки, нагороди. Дитина, знаючи усе це, зростала з гордістю за свій рід, за свою державу, і будучи маленькою частинкою великої сім'ї, намагалась возвеличити її своїм розумом, своїми досягненнями. Щоб і її нащадки, зайшовши до славетної кімнати, пишались нею. Така людина уже не могла бути зрадником чи боягузом, бо за її спиною стояли тіні славетних пращурів, а попереду виднілись обриси нащадків, яких вона не могла підвести.

І навпаки, людина, котра не знає своєї історії, а ще страшніше, коли і не намагається дізнатись, живе одним днем. Вона одна, налякана і розгублена, і їй байдуже, що скажуть інші – аби вижити. Вона не знає що таке безсмертя, тому до розпачу боїться смерті, вона за монету продасть найцінніше, бо не знає, що ця річ безцінна. Її легко обманути, залякати, зламати, змусити і зробити рабом.

Тому знати, хто ми, якими були наші батьки, діди, прадіди, де жили, про що мріяли і за що боролись дуже актуально у наш час. Бо саме знання дають нам впевненість, що ми великий і сильний народ, волелюбний, нескорений і незламний, який достойний щастя!

ДПТНЗ ВМВПУ закликає усіх учнів, випускників, абітурієнтів, педагогів, майстрів любити, цінувати і гордитись своїм минулим!

Щоб Ви могли бути впевненими в собі й довести іншим свою талановитість і значущість, перед Вами відчиняє двері музею історії нашого рідного училища. Тут Ви зможете прожити історію училища від ремісничого до флагмана освіти. Відчути, як із часів повоєнної розрухи навчальний заклад поволі зміцнював свою базу. Будувались нові приміщення, облаштовувались кабінети, лабораторії, налагоджувалися зв'язки з роботодавцями, формувались педагогічні правила та принципи, а разом із ними зростав рівень професійності наших випускників, успішність яких є головним показником і рейтингом училища.

Також у нашому музеї Ви зможете пройтись колючими, омитими кров'ю і сльозами, стежками війни. Дізнатись про фронтіві подвиги викладачів та учнів. Познайомитися з керманічами навчального закладу, які з року в рік, крок за кроком підіймали професійну планку училища. Саме завдяки їхнім старанням та злагодженої діяльності всього колективу змогла сформуватись алея шанованих гостей училища та наша власна еліта – люди, які навчались чи працювали у нашій альма-матері та якими ми зараз гордимось.

Багато цікавої інформації, особливо для абітурієнтів, можна побачити на стенді «Світ наших професій», де висвітлено усі спеціальності, яким навчають у ДПТНЗ «Вінницьке МВПУ». А також довідатись про те, у яких куточках світу проходили і проходять практику, а нерідко залишаються працювати і жити, наші учні.

Вижга М.В., викладач

КУРІННЯ ЧИ ЗДОРОВ'Я-
ОБИРАЙ САМ!

Щороку в світі від куріння помирає 5,4 мільйона осіб. До 2030 року ця цифра може перевищити 8 мільйонів смертей, причому більше 80% асоційованих з тютюном смертей відбудуться в країнах, що розвиваються.

Куріння – це зовсім не звичка, вже доведено наукою, що це - наркотична залежність. Більшість курців відчують жах від наркотиків, будучи, по суті, наркоманами. Якщо людина палить, вона вже важко хвора. Хвороба не тільки хронічна, але і прогресуюча. Куріння - головний фактор ризику захворювань легенів, серця, нервової системи. 9 з 10 хворих на рак легенів палили.

Доведено, що куріння майбутньої матері призводить до передчасних пологів, викиднів, народження дітей з недостатньою вагою і різними вадами розвитку, збільшує ризик раптової дитячої смерті у дітей першого року життя, впливає на дитину аж до шестирічного

віку – такі діти частіше хворіють і гірше вчать.

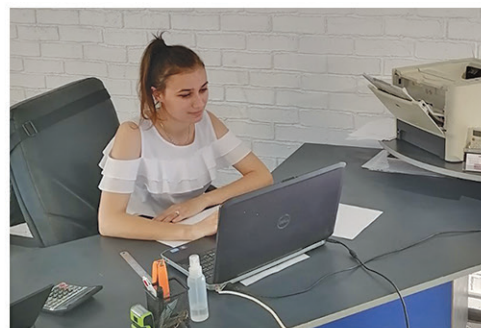
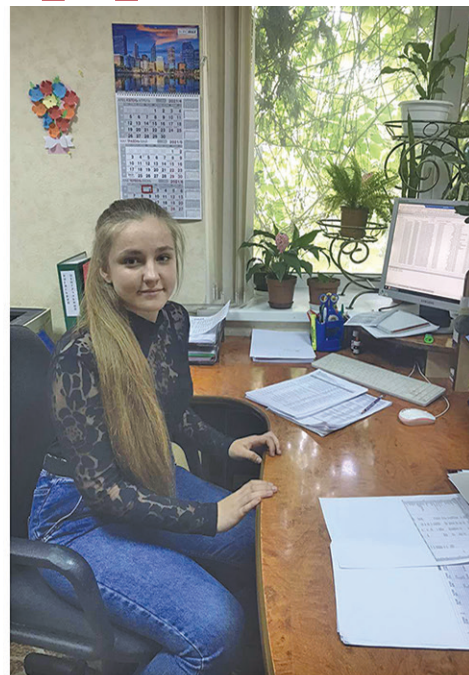
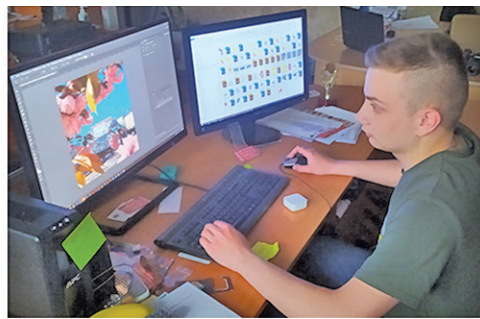
«Паління небезпечно тільки для тих, хто курить» – це не так. Лікарі давно встановили, що пасивні курці стають жертвами тютюну. Не існує безпечного рівня впливу тютюнового диму. Вторинний тютюновий дим містить близько 4000 хімічних речовин, в тому числі близько 70 канцерогенів.

Більшість курців намагалися кинути палити хоча б раз в житті. За даними Всесвітньої організації охорони здоров'я, з першої спроби це вдається лише кожному 100 курцеві зі стажем. Позбавлення від тютюнової залежності завжди робить благотворний вплив на організм і істотно знижує навантаження на серце і легені.

Прийміть правильне рішення, просто позбудьтеся оокуріння і не вживайте більше нікотин ніколи.

Ісайкіна, М.В., майстер виробничого навчання

ЗА КРОК ДО МРІЇ

Свідоцтво
про
реєстрацію
Серія ВЦ
№696-54-Р

Назва видання:
«Молодіжний вісник»
Видавець та
засновник: ДПТНЗ
«ВМВПУ»
Відділ розповсюдження:
(0432) 61-23-32
Ціна: договірна

Головний редактор: Тютюнник М.М.
Літературний редактор: Ластівка І.В.
Редколегія газети «Молодіжний вісник»:
Березюк Л.В., Гнатюк О.М., Расулова Т.М.
та члени учнівського самоврядування.
Фотокореспонденти:
Пугач І.О, Тургенкова Т.В., Чемес О.С.
Комп'ютерна верстка: Олексієнко Г.П.
Адреса редакції та видавця:
м. Вінниця, вул. Стрілецька, 5, Т: (0432) 61-23-32

Статті публікуються у порядку обговорення.
Автори надрукованих матеріалів
відповідають за добір і точність наведених
фактів і даних, інших відомостей.
Редакція залишає за собою право редагу-
вати та скорочувати текст.
Рукописи не рецензуються і не поверта-
ються.
Думки авторів публікацій не завжди
збігаються з точкою зору редакції.

Віддруковано в друкарні
ТОВ «Прес Корпорейшн
Лімітед», м. Вінниця,
вул. Чехова, 12а.
Телефон:
(0432) 55-63-97
Замов. №21 75 03
Тираж: 1000 шт